

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 19 декември 2012 година****относно държавна помощ SA.20829 (С 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Схема относно освобождаване от общински данък върху недвижимото имущество за имоти, използвани от нестопански субекти за специфични цели приведена в действие от Италия**

(нотифицирано под номер С(2012) 9461)

(Само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2013/284/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2 от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените разпоредби⁽¹⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) През 2006 г. Комисията получи редица жалби, засягащи основно две схеми — за освобождаване от общински данък върху недвижимо имущество и за намаляване на корпоративен данък. По-конкретно двете схеми включваха:

а) освобождаване от общински данък върху недвижимо имущество („*imposta comunale sugli immobili*“, наричан по-нататък „ICI“) за имоти, използвани от нестопански субекти, и предназначени само за социална помощ, социални дейности, здравеопазване, образование, отдиш, настаняване, спорт и религиозни дейности (член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504 от 30 декември 1992 г.);

б) намаляване на корпоративния данък с 50 % за субектите, изброени в член 6 от Указ № 601 на президента от 29 септември 1973 г. — основно организации, занимаващи се със социални дейности, образователни и научноизследователски органи с нестопанска цел и благотворителни и учебни институции (включително църковни институции). Тази разпоредба обхваща и субектите, занимаващи се със социални жилища, както и културни фондации и асоциации.

(2) В отговор на получените жалби относно горепосоченото освобождаване от ICI на 5 май 2006 г. Комисията изпрати на италианските органи първоначално искане

на информация. С оглед на изпратената от Италия на 6 юни 2006 г. информация и след влизането в сила на някои изменения на законодателството в областта на ICI, Комисията уведоми жалбоподателите с писмо от 8 август 2006 г., че въз основа на първоначалния анализ няма основания за продължаване на процедурата по разследване.

(3) С писмо от 24 октомври 2006 г. обаче жалбоподателите отново посочиха, че освобождаването на нестопански субекти от ICI е в противоречие с член 107, параграф 1 от Договора. С писмо от 14 ноември 2006 г. Комисията ги уведоми, че въз основа на наличната информация няма основания за допълнително разследване на освобождаването от ICI.

(4) През януари и септември 2007 г. Комисията получи допълнителни писма от жалбоподателите относно освобождаването от ICI. В писмото си от 12 септември 2007 г. те насочиха вниманието на Комисията върху член 149 от Кодекса за подоходното данъчно облагане („*Testo Unico delle Imposte sui Redditi*“, наричан по-нататък „TUIR“), одобрен от Указ № 917 на президента от 22 декември 1986 г. Според тях с въпросния член се осигурява преференциално данъчно третиране единствено на църковните институции и аматьорските спортни клубове.

(5) На 5 ноември 2007 г. Комисията покани италианските органи и жалбоподателите да предоставят допълнителна информация относно предполагаемите преференциални разпоредби, цитирани от жалбоподателите. Италианските органи предоставиха поисканата информация с писма от 3 декември 2007 г. и 30 април 2008 г. Жалбоподателите предоставиха допълнителна информация с писмо от 21 май 2008 г.

(6) На 20 октомври 2008 г. жалбоподателите изпратиха официално уведомително писмо (член 265 от Договора), в което искат от Комисията да даде началото на официална процедура по разследване и да приеме официално решение във връзка с техните жалби.

(1) ОВ С 348, 21.12.2010 г., стр. 17.

- (7) На 24 ноември 2008 г. Комисията изпрати ново искане за информация на италианските органи, на което те отговориха с писмо от 8 декември 2008 г.
- (8) С писмо от 19 декември 2008 г. Комисията уведоми жалбоподателите, че въз основа на предварителен анализ счита, че няма индикации мерките да представляват държавна помощ и следователно няма нужда да продължи разследването.
- (9) На 26 януари 2009 г. италианското министерство на финансите публикува „*Circolare 2/DF*“ (наричано по-нататък „циркулярно писмо“), в което разяснява допълнително обхвата на освобождаването от ICI на нестопански субекти. На 2 март 2009 г. жалбоподателите писаха на Комисията, за да изразят недоволството си от действащото законодателство и да разкритикуват циркулярното писмо.
- (10) С електронна поща от 11 януари 2010 г. жалбоподателите отново поискаха от Комисията да открие официална процедура по разследване дори и с оглед на съдържанието на циркулярното писмо. На 15 февруари 2010 г., като взе предвид циркулярното писмо, Комисията изпрати писмо на жалбоподателите, с което потвърди аргументите, изложени в писмото от 19 декември 2008 г.
- (11) На 26 април 2010 г. двама жалбоподатели внесоха поотделно жалби за отмяна пред Общия съд срещу писмото на Комисията от 15 февруари 2010 г.⁽²⁾ По искане на жалбоподателите Съдът разпореди делото да бъде заличено от регистъра на 18 ноември 2010 г.⁽³⁾
- (12) С решение от 12 октомври 2010 г. (наричано по-нататък „решение за започване на процедурата“) Комисията започна официална процедура по разследване, заложенa в член 108, параграф 2 от Договора, по отношение на освобождаването от общински данък върху недвижимото имущество за имоти, използвани от нестопански субекти за специфични цели, и по отношение на член 149, параграф 4 от TUIR⁽⁴⁾. На 21 декември 2010 г. решението за започване на процедурата бе публикувано в Официален вестник на Европейския съюз⁽⁵⁾, като заинтересованите страни бяха поканени да представят мненията си.
- (13) С писмо от 10 ноември 2010 г. италианските органи поискаха от Комисията копия от писмата, изпратени от жалбоподателите между 2006 г. и 2010 г. Те бяха изпратени на Италия на 2 декември 2010 г.
- (14) Между 21 януари и 4 април 2011 г. Комисията получи мнения относно решението за започване на процедурата от 80 заинтересовани страни, изброени в приложение 1 към настоящото решение.
- (15) С писмо от 2 март 2011 г. Комисията получи мнения от Италия относно решението за започване на процедурата. Комисията впоследствие препрати мненията на третите страни към италианските органи, които представиха отговорите си на 10 юни 2011 г.
- (16) На 19 юли 2011 г. бе проведена техническа среща между италианските органи и Комисията.
- (17) С писмо от 15 февруари 2012 г. Италия уведоми Комисията за намерението си да приеме ново законодателство относно общинския данък върху недвижимото имущество и обяви, че от 1 януари 2012 г. ICI е заменен от *Imposta Municipale Propria* (наричан по-нататък „IMU“).
- (18) Макар че редица аспекти останаха да бъдат доизяснени в бъдещото законодателство за прилагане, след приемането в Италия на Закон № 27 от 24 март 2012 г., в който са включени нови разпоредби за освобождаване от IMU за нестопански субекти, които извършват специфични дейности, Комисията изпрати на италианските органи искане за информация на 16 май 2012 г.

⁽²⁾ Вж. дела T-192/10 *Ferracci/Комисия* (ОВ С 179, 3.7.2010 г., стр. 45) и T-193/10 *Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия* (ОВ С 179, 3.7.2010 г., стр. 46).

⁽³⁾ ОВ С 30, 29.1.2011 г., стр. 57.

⁽⁴⁾ В решението за започване на процедурата Комисията стигна до заключението, че намаляването на корпоративния данък в размер от 50 % съгласно член 6 от Указ № 601/73 на президента може да представлява съществуваща помощ (параграф 18), като посочи, че ще разгледа мярката в отделна процедура относно съществуваща помощ, която впоследствие бе открита през февруари 2011 г. Субектите, изброени в член 6 от Указ № 601/73, са следните: а) организации и учреждения за социална помощ, взаимоспомагателни дружества, болнични организации, организации за социално подпомагане и благотворителност; б) учебни заведения и учреждения с нестопанска цел за проучвания и експерименти в обществен интерес; научни органи, академии, исторически, литературни, научни фондации и асоциации, които преследват единствено културни цели; в) организации, чиито цели съгласно закона са сходни с благотворители и образователни цели; и с bis) институции за социални жилища и техните асоциации.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 1.

- (19) На 27 юни 2012 г. Комисията получи допълнителна информация от жалбоподателите с мненията им за новото законодателство в областта на ИМУ. На 6 юли 2012 г. тези наблюдения са препратени за коментар на Италия.
- (20) С писмо от 5 септември 2012 г. Италия предостави на Комисията исканата информация и мнението си относно наблюденията на третите страни, препратени ѝ на 6 юли 2012 г.
- (21) Впоследствие с писмо от 21 ноември 2012 г. италианските органи изпратиха на Комисията копие от наредбата за прилагане на ИМУ, приета на 19 ноември 2012 г.
- (25) Италианските органи обясниха, че освобождаването от общински данък върху недвижимото имущество, предвидено в член 7, параграф 1, буква и), се прилага единствено ако са изпълнени две кумулативни условия:
- i. Недвижимото имущество трябва да се използва от нестопански субекти⁽⁸⁾. В закона нестопанските субекти са дефинирани като публични и частни субекти, които не са дружества и чийто дейности не са изключително или основно стопански.
 - ii. Недвижимото имущество трябва да служи само за извършването на дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и).

2. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ

2.1. Освобождаване на нестопански субекти от общински данък върху недвижимото имущество

- (22) През 1992 г. италианските органи въведоха общински данък върху недвижимото имущество (ICI). Съгласно разпоредбите на Законодателен указ № 504 от 30 декември 1992 г. всички физически и юридически лица, които притежават недвижимо имущество (по силата на право на собственост, право на плодopolзване, ползване, пребиваване или аренда), подлежат на данъчно облагане. Данъкът е платим както от живущите, така и от неживущите, независимо от ползването на недвижимото имущество, и се изчислява въз основа на стойността по кадастрален план.
- (23) Съгласно член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92 недвижимото имущество, използвано от нестопански субекти само за социална помощ, социални дейности, здравеопазване, образование, настаняване, култура, отдых, спорт и религиозни дейности, е освободено от ICI.
- (24) Съгласно член 7, параграф 2а от Указ-закон № 203 от 30 септември 2005 г.⁽⁶⁾ освобождаването, посочено в член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92, се прилага по отношение на дейностите, изброени там, дори и ако са със стопански характер. Съгласно член 39 от Указ-закон № 223 от 4 юли 2006 г.⁽⁷⁾ това освобождаване се прилага единствено ако въпросните дейности не са с изключително стопански характер.
- (26) В циркулярно писмо 2/DF от 26 януари 2009 г. италианските органи разясняват кои субекти могат да се приемат за нестопански, както и характеристиките на дейностите, извършвани от тези субекти, за да имат право на освобождаване.
- (27) В циркулярното писмо се заявява, че нестопанските субекти могат да бъдат както публични, така и частни. И по-конкретно, за публични нестопански субекти се приемат следните субекти: държавата, региони, провинции, общини, търговски палати, здравни ведомства, публични органи, създадени само за социални дейности, социална помощ и за целите на здравеопазването, икономически публични субекти, органи за социални дейности и помощ, университети и научноизследователски институти и специални органи за обществени услуги (бившите „IPAV“). Примерите за частни нестопански органи, цитирани в циркулярното писмо, включват: асоциации, фондации, комитети, НПО, аматьорски спортни клубове, организации за доброволчески услуги, органи, които за целите на данъчното облагане са определени като организации с нестопанска цел („ON-LUS“), и църковни органи, които принадлежат на католическата църква и други вероизповедания.
- (28) В циркулярното писмо също така се посочва, че дейностите, извършвани на територията на недвижимото имущество, освободено от ICI, не следва да се предлагат на пазара⁽⁹⁾ — т.е. следва да се извършват за задоволяване на социалните нужди, за които не винаги се намира решение от страна на публичните структури или частните стопански оператори.

⁽⁶⁾ Трансформиран в Закон № 248 от 2 декември 2005 г.

⁽⁷⁾ Трансформиран в Закон № 248 от 4 август 2006 г.

⁽⁸⁾ И по-специално член 7, параграф 1, буква и) от Указ № 504/92 се отнася до субектите, определени в член 87, параграф 1, буква в) [настоящ член 73] от Указ № 917/86 на президента. Определението за нестопански субекти се съдържа във втората разпоредба.

⁽⁹⁾ Вж. циркулярно писмо, точка 5.

(29) В циркулярното писмо са включени редица критерии за всяка от дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и), които помагат да се определи кога за всяка от тях следва да се счита, че е с изключително нестопански характер⁽¹⁰⁾.

(30) От 1 януари 2012 г. ICI бе заменен от IMU. Правилата за общинския данък върху недвижимото имущество за нестопански субекти също бяха изменени през 2012 г., както бе обяснено в раздел 5.

2.2. Член 149 от Кодекса за подоходно данъчно облагане

(31) Член 149 е част от дял II, глава III от Кодекса за подоходно данъчно облагане (TUIR). В дял II са заложени правилата за корпоративен данък, а в глава III са заложени данъчните разпоредби, приложими по отношение на нестопанските субекти като правилата за изчисляване на данъчната основа и правилата за ставките на данъчното облагане⁽¹¹⁾. В член 149 са набелязани условията, които могат да доведат до загуба на „нестопанския статут“ на субекта.

(32) По-специално член 149, параграф 1 от TUIR гласи, че нестопанският субект губи статута си, ако извършва основно стопански дейности през целия данъчен период.

(33) В член 149, параграф 2 от TUIR „стопанският статут“ на субекта е дефиниран като доход, произтичащ в по-голяма

степен от стопански дейности, отколкото от институционални приходи, както и от по-голяма стойност на дълготрайните активи, свързани със стопански дейности, отколкото с други дейности⁽¹²⁾. Правната форма на въпросните субекти не влияе върху загубата на техния „нестопански статут“.

(34) Член 149, параграф 4 от TUIR гласи, че горните разпоредби (т.е. член 149, параграфи 1 и 2 от TUIR) не се прилагат по отношение на църковни органи, които са получили гражданскоправен статут, или аматьорски спортни клубове.

3. ОСНОВАНИЯ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

(35) Комисията започна официалната процедура по разследване на освобождаването от общински данък върху недвижимо имущество (освобождаване от ICI) във връзка с имоти, използвани от нестопански субекти за специфични цели, тъй като има индикации, че това представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. По същата причина Комисията започна официална процедура по разследване на член 149, параграф 4 от TUIR, съгласно който разпоредбите за загуба на нестопански статут не се прилагат по отношение на църковни органи и аматьорски спортни клубове.

(36) За да оцени дали въпросните мерки са селективни предвид установената съдебна практика⁽¹³⁾, Комисията първо идентифицира референтната данъчна система за всяка мярка и впоследствие дали мерките се отклоняват от системата и — ако е така — дали това е обосновано от естеството и общата структура на данъчната система.

⁽¹⁰⁾ Например както вече бе посочени в решението за започване на процедурата, в сферата на здравеопазването и социалните дейности в циркулярното писмо се изисква споразумение с публичните органи. По отношение на образованието с циркулярното писмо явно се налага изискването за съобразност със задължителните основни принципи, за да се приема услугата за равнопоставена на публичната система и изисква оперативните излишъци да се инвестират в самата образователна дейност. По отношение на кината с циркулярното писмо се налага изискването операторите да се ограничават до определени пазарни сегменти (филми с културен интерес, филми, на които са издадени сертификати за качество, филми за деца), ако искат да получат освобождаване от данъци. Същото се отнася най-общо и до услугите за настаняване, които трябва да определят по-ниски цени в сравнение с пазарните цени и да не функционират като нормални хотели.

⁽¹¹⁾ Вж. член 143 *et seq.* от TUIR. Като цяло общият доход на нестопанските субекти се състои от имуществен и капиталов доход, както и други източници на доход (член 143 от TUIR). При условие че са изпълнени конкретни условия, нестопанските субекти могат да изберат опростени системи за определяне на дохода (член 145 от TUIR).

⁽¹²⁾ Факторите, които могат да се използват за целите на оценка съгласно член 149, параграф 2 от TUIR, са следните: нетните дълготрайни активи, свързани с бизнес дейности, са повече от свързаните с други дейности; приходите от стопански дейности надвишават „нормалната стойност“ на доставките или услугите, свързани с институционалните дейности; повече доходи са генерирани от стопански дейности в сравнение с институционални дейности (като вноски, безвъзмездни средства, дарения и членски внос).

⁽¹³⁾ Вж. *inter alia* дело C-88/03 *Португалия/Комисия* [2006] ECR I-7115, параграф 56 и дело C-487/06 *British Aggregates* [2008] ECR I-10505, параграфи 81—83.

- (37) По отношение на освобождаването от ICI Комисията стигна до заключението, че референтната система за оценка на въпросната мярка е самата ICI. Чрез освобождаването на нестопанските субекти, които използват недвижимото си имущество за специфични дейности, някои от които се приемат за икономически, мярката се отклонява от референтната система (съгласно която всяко юридическо лице, което притежава недвижимо имущество трябва да плаща съответния общински данък независимо от това за какво го използва). Освобождаването на нестопански субекти, които извършват специфични дейности с определена социална стойност, не бе сметено за обосновано от естеството и общата структура на италианската система за общински данък върху недвижимото имущество.
- (38) По отношение на член 149, параграф 4 от TUIR Комисията идентифицира подходящия данък като референтна система. Комисията стигна до заключението, че мярката на пръв поглед е селективна, тъй като изглежда предлага възможността — но само на църковните органи и аматьорските спортни клубове — да поддържат статут на нестопански субекти, дори и когато въпросните вече не отговарят на условията за нестопански субект. Такава мярка не може да бъде обоснована въз основа на основните принципи на италианската данъчна система.
- (39) Италианските органи не са предоставили информация, която показва, че въпросните мерки отговарят на условията в съдебната практика по делото *Altmark* ⁽¹⁴⁾. Тъй като изглежда всички други критерии по член 107, параграф 1 от Договора са изпълнени, мерките явно включват държавна помощ.
- (40) По отношение на съвместимостта, член 107, параграф 2 от Договора изглежда не се прилага по отношение на мерките. Освен това изглежда не се прилага никое от изключенията по член 107, параграф 3, с изключение на член 107, параграф 3, буква г) относно насърчаване на културата и опазване на наследството. В действителност по отношение на освобождаването от ICI Комисията счита, че това изключение е можело да се прилага по отношение на специфични дейности, извършвани от нестопански субекти, които извършват само дейности в сферата на образованието, културата и отдиha. Най-накрая, Комисията не изключи възможността определени дейности да могат да бъдат квалифицирани като услуги от общ икономически интерес в съответствие с член 106, параграф 2 от Договора. Италианските органи обаче не предоставиха информация, която да позволи оценката на съвместимостта на въпросните мерки с вътрешния пазар.
- (41) Впоследствие Комисията изрази съмнения по отношение на съвместимостта на мерките с вътрешния пазар и в съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁵⁾ взе решение за започване на официална процедура по разследване, като покани Италия и другите заинтересовани страни да представят мненията си.
- (42) Според Комисията както освобождаването от ICI, така и член 149, параграф 4 от TUIR може да се квалифицира като нова помощ. ICI, който се налага на годишна база, в действителност е въведен през 1992 г., а за въпросното освобождаване не е представено уведомление или то не е одобрено по друг начин от Комисията. Освобождаването се прилага по отношение на голям кръг дейности, които не са затворени за конкуренция при въвеждането на ICI. Следователно всякакво отклоняване от обичайните правила на данъчния режим е трябвало да се счита за нова помощ, тъй като изглежда са изпълнени изискванията, заложиени в член 107, параграф 1 от Договора. По същия начин член 149 от TUIR ⁽¹⁶⁾ е въведен през 1998 г. и за него не е представено уведомление или той не е одобрен по друг начин от Комисията. Поради тази причина предвиденото в тази мярка изключение следва да се квалифицира като нова мярка, тъй като изглежда са изпълнени условията на член 107, параграф 1 от Договора.
- #### 4. МНЕНИЯ НА ИТАЛИАНСКИТЕ ОРГАНИ И ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ ТРЕТИ СТРАНИ
- (43) Съгласно член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 и в отговор на поканата, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, ⁽¹⁷⁾ Комисията получи мненията на италианските органи и на 80 заинтересовани трети страни.
- (44) Накратко, италианските органи считат, че субектите, които се ползват от освобождаването от ICI, не са „предприятия“ за целите на законодателството на Съюза. Във всеки случай дейностите, извършвани от такива субекти, са имали важна публична и социална функция. Следователно това отговаря на естеството и логиката на данъчната система, която предвижда диференцирано данъчно третиране на чисто икономически дейности, от

⁽¹⁴⁾ Дело С 280/00 *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I—7747.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

⁽¹⁶⁾ Предишен член 111а от TUIR.

⁽¹⁷⁾ Вж. бележка под линия 1.

една страна, и социална помощ, благотворителност, солидарност и религиозни дейности, от друга страна. Италианските органи също се противопоставят на квалифицирането на мярката на ICI като нова помощ. Според тях мярката следва да бъде оценена с оглед на приемствеността, която осигурява с действащи по-рано данъци върху собствеността (които се прилагат преди влизането в сила на Договора за ЕИО). Освен това въз основа на писмата с отказ, изпратени до жалбоподателите, мярката следва да се счита за одобрена от Комисията. Във всеки случай Комисията е създала оправдани правни очаквания сред получателите на мярката поради отговор на писмен парламентарен въпрос и тъй като е уведомила жалбоподателите за предварителната си позиция, за която италианските органи също са били информирани по неофициални пътища.

(45) По отношение на член 149, параграф 4 от TUIR италианските органи твърдят, че независимо от предложеното във формулировката, църковните органи и аматьорските спортни клубове могат да загубят статута си на нестопански субекти. В този случай тези субекти няма да се ползват повече от данъчно облекчение.

(46) От 80 заинтересовани трети страни, 78 (наричани по-нататък „78-те заинтересовани страни“) споделят мнението на италианските органи, а две трети страни (наричани по-нататък „две заинтересовани страни“ или „жалбоподателите“) от първоначалните жалбоподатели считат, че ICI и член 149, параграф 4 от TUIR представляват неправомерна държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар. Аргументите на 78-те заинтересовани страни съответно ще бъдат представени заедно с позицията на италианските органи, докато аргументите на жалбоподателите ще бъдат разгледани отделно.

4.1. Мнения на италианските органи и на 78-те заинтересовани трети страни

4.1.1. ICI: специфичните дейности, извършвани от нестопански субекти, не могат да бъдат ситани за икономически дейности

(47) Италианските органи и 78-те заинтересовани страни твърдят, че специфичните дейности, извършвани от нестопански субекти, които се ползват от освобождаването от ICI, не могат да бъдат считани за икономически дейности. Те твърдят, че тези дейности — основно насочени към много специфични категории получатели — не представляват предлагане на стоки или услуги на пазара и следователно не се конкурират с дейностите, извършвани от търговски дружества. Следователно тези нестопански

субекти, които извършват дейност в отрасли от обществен интерес, не могат да бъдат считани за предприятия, което е предпоставка за прилагането на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(48) Според италианските органи и някои от 78-те заинтересовани страни в повечето случаи тези дейности имат специфични характеристики. Например те се извършват в обществен интерес или от солидарност, безплатно или с намалени такси. С оглед на специфичните характеристики и конкретните цели на въпросните нестопански субекти не е възможно да ги квалифицираме като предприятия.

4.1.2. ICI: мярката е обоснована от логиката на италианската данъчна система

(49) Италианските органи и 78-те заинтересовани страни считат, че освобождаването от ICI не представлява отклонение от общата данъчна система, а просто съставлява прилагане на водещите принципи на тази система.

(50) Те настояват, че това съответства на логиката на италианската данъчна система за поддържане на диференцирано данъчно третиране за икономически и генериращи печалба дейности, от една страна, и за помощ, благотворителни, религиозни и подобни дейности, извършвани от субекти със специфични цели, от друга страна⁽¹⁸⁾. Във втория случай дейностите се основават на принципа на солидарност, който е основополагащ както за националното, така и за общностното законодателство. Чрез това разграничаване законодателят просто иска да вземе предвид различното правно и фактическо положение на субектите, които извършват горепосочените дейности от обществен интерес с висока социална стойност.

(51) Освен това държавата членка трябва да определи дали дейностите са от обществен интерес. Единственото ограничение за държавата членка е, че диференцираното данъчно третиране трябва да бъде съгласувано, т.е. трябва да отговаря на логиката на данъчната система като цяло, и трябва да се въведе адекватна система за контрол. При въпросното освобождаване от ICI са изпълнени и двете условия.

⁽¹⁸⁾ Освен това въпросните субекти основно извършват дейност в ограничени географски региони (на местно ниво), като дейностите са насочени към специфични категории потребители/получатели.

(52) Обосновката на освобождаването от ICI се позовава на членове 2 и 3 от италианската конституция, които изискват изпълнението на задължения, свързани с политическа, икономическа и социална солидарност към гражданите, и член 38, с който се установява правото на социални дейности за лица, които не разполагат с необходимите средства за издръжка. Следва да се отбележи, че нестопанските субекти съдействат на държавата при изпълнението на специфични задачи от социален характер. Държавата винаги признава специфичната роля на тези субекти, тъй като е наясно, че би било невъзможно да предоставя сама социални и здравни услуги, както и услуги в областта на културата, образованието и спорта.

(53) Италианските органи потвърдиха, че — както е посочено в циркулярното писмо — е имало условие за изпълнение на двете кумулативни условия, описани в параграф 25 (субективно и обективно изискване) за предоставяне на правото на освобождаване от ICI.

(54) По отношение на субективното изискване (т.е. статут на нестопански субект) и по-специално във връзка с религиозните органи италианските органи подчертаха, че категорията нестопански субекти включва църковни институции с гражданскоправен статут, които принадлежат на католическата църква или на други вероизповедания⁽¹⁹⁾.

(55) По отношение на обективното изискване (т.е. извършването на дейностите, изброени в законодателството) италианските органи посочиха, че италианският касационен съд неведнъж се е произнасял, че за целите на предоставяне на освобождаване от ICI е изключително важно да се разгледа дейността, която действително се извършва на територията на недвижимото имущество. Това означава да се провери дали тази дейност — дори и ако е включена в списъка на освободени дейности — в действителност не се извършва със стопански цели⁽²⁰⁾. Освен това, както беше установено от държавния съвет⁽²¹⁾, ако само част от цялото имущество (дори и да е по-голямата част) се използва за една от целите, позволени от закона, ограничителният характер на освобождаването не позволява предоставянето на данъчното облекчение за цялото имущество.

4.1.3. Квалифициране на мярката като съществуваща помощ

(56) Според италианските органи ICI представлява логическо законодателно развитие от предходните данъци върху

недвижимото имущество, с което се осигурява официална и материална приемственост. Освобождаването на недвижимото имущество, използвано за специфични цели с висока социална стойност, винаги е било ключов елемент на всяко законодателство в областта на недвижимата собственост от 1931 г. насам, далеч преди влизането в сила на Договора за ЕИО.

(57) Италианските органи и 78-те заинтересовани страни също считат, че освобождаването от ICI е било одобрено от Комисията въз основа на писмата за отказ, изпратени до жалбоподателите, за които Италия е била уведомена.

(58) Поради тези причини освобождаването от ICI — ако се счита за помощ — следва да се счита за съществуваща помощ.

4.1.4. Съвместимост

(59) Италианските органи взеха решение да не представят мненията си относно евентуалната съвместимост на мерките съгласно член 107, параграфи 2 и 3 от Договора или относно възможното им квалифициране като услуги от общ икономически интерес съгласно член 106, параграф 2 и съдебната практика по делото *Altmark*.

(60) Някои от 78-те заинтересовани страни настояват, че освобождаването от ICI е съвместимо с член 106, параграф 2 и член 107, параграф 3, буква в) от Договора, тъй като мярката е необходима за извършването на социално полезни дейности въз основа на принципа на солидарност. Освен това освобождаването не нарушава съществено конкуренцията и не се отразява осезаемо върху търговията между държавите членки.

4.1.5. Оправдани правни очаквания

(61) Италианските органи твърдят, че отговорите на Комисията на жалбоподателите относно освобождаването от ICI, за които Италия е известена неофициално, са създали оправдани правни очаквания сред нестопанските субекти по отношение на съвместимостта на освобождаването от ICI със законодателството на Съюза.

(62) Те също така настояват, че отговорът на Комисията на писмен парламентарен въпрос от 2009 г. относно данъчното третиране на нестопански субекти е дал основание за оправдани правни очаквания⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ Съгласно италианското законодателство религиозните цели на всички религии, признати от държавата, включително и католическата църква, се считат за равнозначни на благотворителни и образователни цели с оглед на данъчното облагане.

⁽²⁰⁾ Вж. съдебни решения № 20776 от 26 октомври 2005 г., № 23703 от 15 ноември 2007 г., № 5485 от 29 февруари 2008 г. и № 19731 от 17 септември 2010 г. Вж. също съдебно решение № 8495 от 9 април 2010 г.

⁽²¹⁾ Вж. Становище № 266 от 18 юни 1996 г.

⁽²²⁾ Писмен въпрос E-177/2009 (ОВ С 189, 13.7.2010 г.).

- (63) Това означава, че ако Комисията счита мярката за неправомерна и несъвместима помощ без да я приема за съществуваша помощ, не следва да издаде разпореждане за възстановяване на помощта съгласно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999.
- (64) Според някои трети страни в никакъв случай не може да бъде издадено разпореждане за възстановяване във връзка с член 149, параграф 4 от TUIR, тъй като за националните органи би било трудно и обременяващо да измерят хипотетичното придобито предимство.

4.1.6. Член 149 от TUIR

- (65) В своите наблюдения италианските органи предоставиха подробно описание на специфичните данъчни правила, приложими по отношение на нестопански субекти, включително и църковни органи и аматьорски спортни клубове. Италианските органи подчертават, че в член 149, параграф 2 от TUIR е представен неизчерпателен списък с параметрите, които могат да се вземат предвид⁽²³⁾ с цел класифициране на даден субект като стопанска организация. Дори и ако са изпълнени едно или повече от тези условия нестопанският субект не губи автоматично нестопанския си статут (тъй като тези параметри не могат да се считат за правни презумпции). Фактът, че тези изисквания са изпълнени, просто сочи, че извършените от субекта дейности евентуално имат основно стопански характер.
- (66) Както е посочено в циркулярно писмо № 124/Е на Агенция по приходите от 12 май 1998 г., църковните органи с гражданскоправен статут могат да бъдат считани за нестопански субекти, единствено ако единственият или основният обхват на техните дейности е от нестопански характер.
- (67) Следователно според Италия член 149, параграф 4 от TUIR просто изключва прилагането на специфичните времеви и бизнес параметри, заложили в член 149, параграфи 1 и 2⁽²⁴⁾. Член 149, параграф 4 от TUIR не изключва възможността църковните институции да загубят своя статут на нестопански субекти. Във всеки случай според някои от 78-те заинтересовани страни тази мярка не предполага прехвърлянето на публични ресурси и не предоставя каквото и да е предимство.

- (68) Италианските органи обясняват, че мярката цели запазването на изключителната отговорност, поета от CONI (Италианския национален олимпийски комитет) за аматьорските спортни клубове и от Министерството на вътрешните работи за предоставяне и отмяна на гражданскоправния статут на църковни институции⁽²⁵⁾. Ако обаче по време на данъчна инспекция на тези институции данъчните органи установят, че те извършват предимно стопански дейности, незабавно ще информират Министерството на вътрешните работи или CONI. Данъчните органи от своя страна ще разпоредят възстановяването на разликата в данъчното облагане от засегнатия орган.
- (69) Италианските органи потвърдиха, че са извършени проверки както на църковни институции, така и на аматьорски спортни клубове. По отношение на църковните институции Министерството на вътрешните работи също е извършило проверките, за които носи отговорност, но не е установило никаква форма на злоупотреба.

4.2. Мнения на двете заинтересовани страни

- (70) В своите мнения двете заинтересовани страни⁽²⁶⁾ се позовават на всичките документи и наблюдения, които вече са представили пред Комисията по време на административните процедури, предшествали решението за започване на процедурата. Според тях тези документи доказват, че църковните институции в действителност извършват икономически дейности.
- (71) По отношение на освобождаването от ICI двете страни посочват, че оспорваната мярка бе въведена от Италия през 2005 г. След влизането в сила на Указ-закон № 203/2005 освобождаването от ICI се прилага по отношение на нестопански субекти, които извършват дейностите, изброени в законодателството, дори ако те са от стопанско естество⁽²⁷⁾. След измененията на закона за ICI през 2006 г. освобождаването от ICI започва да се прилага към същите дейности, при условие че те не са изключително стопански⁽²⁸⁾. Измененията от 2006 г. обаче не премахват характеристиките на държавна помощ по въпросната мярка.

⁽²³⁾ Вж. бележка под линия 12.

⁽²⁴⁾ Вж. параграфи 31 *et seq.*

⁽²⁵⁾ Това също гарантира съобразността с международните споразумения, подписани между Италия и Светия престол по отношение на църковните институции.

⁽²⁶⁾ От първоначалните жалбоподатели единствено Pietro Ferracci и Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l. са представили мненията си по решението за започване на процедурата.

⁽²⁷⁾ Указ-закон № 203/2005, трансформиран в Закон № 248 от 2 декември 2005 г.

⁽²⁸⁾ Указ-закон № 223/2006, трансформиран в Закон № 248 от 4 август г.

- (72) Самото циркулярно писмо предоставя селективно предимство на субектите, които действително следва да се разглеждат като предприятия. В много случаи възможността дейностите, описани в циркулярното писмо, да се ползват от освобождаване от ICI зависи единствено от липсата на печалба, генерирана от субекта. Въз основа на принципите, заложи в съдебната практика на ЕС, обаче, фактът, че даден субект не генерира печалба не е свързан с целите на прилагането на правилата за държавна помощ. Следователно циркулярното писмо не решава въпросите, свързани с държавната помощ по отношение на освобождаването от ICI, тъй като това освобождаване е продължило да се прилага по отношение на нестопанските субекти, които извършват икономическа дейност, но не и по отношение на субектите, които извършват същата дейност, но генерират печалба.
- (73) Според жалбоподателите практически е било невъзможно да се получат конкретни данни относно недвижимото имущество, собственост на въпросните субекти, основно защото тези субекти не са задължени да декларират недвижимото си имущество, което е освободено от ICI.
- (74) По отношение на член 149, параграф 4 от TUIR жалбоподателите считат, че не е възможно църковните институции да загубят статута си на нестопански субекти.
- (75) Що се отнася до освобождаването от ICI и член 149, параграф 4 от TUIR, жалбоподателите са съгласни с първоначалните заключения на Комисията относно наличието на държавни ресурси и на предимство, както и за селективността, нарушаването на конкуренцията и въздействието върху търговията.
- (76) По отношение на съвместимостта на разглежданите мерки жалбоподателите са съгласни с предварителното заключение на Комисията, че не са приложими член 107, параграф 2 и член 107, параграф 3, букви а), б) и в) от Договора. Въпреки това те не са съгласни с възможността за прилагане на изключението по член 107, параграф 3, буква г) по отношение на определени субекти, които извършват само дейности в сферата на образованието, културата и отдиha. Жалбоподателите също считат, че условията, посочени в практиката на съда по делото *Altmark*, не са изпълнени в разгледания случай.

4.3. Наблюдения на италианските органи относно мненията на трети страни

- (77) С писмо от 10 юни 2011 г. италианските органи изпратиха наблюденията си относно мненията на третите страни.

(78) Първо, дори и да се предположи, че определени дейности, извършвани от нестопански субекти, които се ползват от освобождаването, може в действителност да бъдат квалифицирани като икономически дейности, Комисията все пак трябва да докаже, че предоставеното предимство е селективно и не е обосновано от логиката на италианската данъчна система.

(79) Второ, по отношение на общите наблюдения относно циркулярното писмо, италианските органи считат, че Комисията е призвана да разгледа мярка, която включва освобождаване от данъчно облагане. Това означава, че тя трябва да оцени критериите за тълкуване на законодателството, на което се позовават националните органи, и също така наличието на адекватна система за контрол.

(80) По-специално по отношение на предполагаемите трудности — посочени от жалбоподателите — при събирането на данни относно недвижимото имущество, което принадлежи на нестопански субекти, италианските органи посочват, че изискването за предоставяне на декларация по ICI бе премахнато през 2006 г. Италианските органи също посочват, че кадастралната система и базите данни относно недвижимото имущество са понастоящем в процес на реорганизация.

(81) Както бе потвърдено и от жалбоподателите, италианските органи отбелязват, че член 149, параграф 4 от TUIR не е самостоятелна разпоредба, нито такава с вещноправен обхват. Това е процедурна разпоредба, която е важна единствено от гледна точка на контрола.

5. НОВОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ВЪВ ВРЪЗКА С ОБЩИНСКИЯ ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМОТО ИМУЩЕСТВО

5.1. Описание на новия общински данък върху недвижимото имущество: IMU

- (82) В рамките на така наречената реформа на фискалния федерализъм бе взето решение съгласно Законодателен указ № 23 от 14 март 2011 г. IMU да замени ICI от 1 януари 2014 г. С Указ-закон № 201 от 6 декември 2011 г., трансформиран в Закон № 214 от 22 декември 2011 г., Италия взе решението да въведе предсрочно IMU от 2012 г.

(83) Всички лица, които притежават недвижима собственост, подлежат на облагане с ИМУ. Облагаемата основа се изчислява въз основа на стойността на недвижимото имущество, която се определя чрез кадастралния доход на недвижимото имущество и чрез прилагането на критериите по член 5 от указа за ИСИ (Законодателен указ № 504/92) заедно с критериите, заложиени в Указ-закон № 201/2011. Коефициентите, които варират според кадастралната категория на недвижимото имущество, се прилагат по отношение на стойността, установена в съответствие с горепосочените критерии. Стандартната ставка на ИМУ е 0,76 %.

(84) Следователно кадастралната система е от фундаментално значение за данъците върху недвижимото имущество. Минималната единица от значение за кадастралните цели може да бъде сграда или част от сграда, или комплекс от сгради, или зона, при условие че са автономни по отношение на функция и доход. В италианската кадастрална система, която предстои да бъде реформирана, са идентифицирани шест категории недвижимо имущество. Група „А“ включва недвижимо имущество за жилищни или подобни цели; група „Б“ включва недвижимо имущество за колективно ползване, като общежития, болници, обществени офиси, училища; група „В“ включва недвижимо имущество, използвано за обичайни търговски цели, като магазини, търговски помещения и сгради и помещения за спорт; група „Г“ включва недвижимо имущество за специални цели, като хотели, театри, болници и сгради и помещения, използвани за спорт; група „Д“ включва недвижимо имущество за специални цели, като услуги за наземен, морски и въздушен транспорт, мостове, за които се събира такса, фарове, сгради за публично богослужение. Група „Е“ включва недвижимо имущество, регистрирано във фиктивни категории.

(85) С конкретна препратка към новия ИМУ, чрез член 91а от Указ-закон № 1 от 24 януари 2012 г., трансформиран в Закон № 27 от 24 март 2012 г., се въвеждат редица промени в данъчното облагане на недвижимото имущество, което принадлежи на нестопански субекти, извършващи специфични дейности. По-конкретно с

новия закон се отменят измененията от 2006 г., които разширяват обхвата на освобождаването от ИСИ с цел включване на недвижимо имущество, на чиято територия се помещават специфични дейности, които „не са изключително стопански по своя характер“⁽²⁹⁾ (параграф 4) и допълнително се посочва, че освобождаването от ИМУ се свежда до дейностите, посочени в закона⁽³⁰⁾, извършвани от нестопански субекти на нестопанска база (параграф 1). С Указ-закон № 1/2012 също бяха въведени конкретни правила, които да позволят пропорционалното плащане на ИМУ в случаите, в които една и съща собственост се използва както за стопански, така и за нестопански дейности. По-специално член 91а, параграф 2 гласи, че ако собственост се използва както за стопански, така и за нестопански дейности, към 1 януари 2013 г. освобождаването ще се прилага единствено за частта от собствеността, на която се извършват нестопански дейности, ако е възможно да се идентифицира частта от собствеността, отделена само за тези дейности. В случаите, когато не е възможно да се идентифицират тези автономни части на собствеността, към 1 януари 2013 г. се прилага пропорционално освобождаване по отношение на нестопанското ползване на собствеността, както е посочено в специална декларация (член 91а, параграф 3). С Указ-закон № 1/2012 редица аспекти останаха за разглеждане в бъдещата наредба за прилагане, която следва да бъде приета от министъра на икономическите въпроси и финансите. Тези аспекти включват: условията за подаване на декларацията; информацията, свързана с идентифициране на пропорционалното ползване; и — след промените, въведени от Указ-закон № 174/2012⁽³¹⁾ — общите и конкретните условия за дейност, която се квалифицира като извършвана с нестопанска цел.

(86) Предвид благоприятното становище и мненията, изразени от държавния съвет⁽³²⁾, посредством Указ-закон № 200 от 19 ноември 2012 г. министърът на икономическите въпроси и финансите прие наредба за прилагане на ИМУ (наричана по-нататък „наредбата“)⁽³³⁾. В нея са посочени в кои случаи съгласно определението в самата наредба се

⁽²⁹⁾ Член 7, параграф 2, буква а) от Указ-закон № 203/2005, член 91а, параграф 4 от Указ-закон № 1/2012.

⁽³⁰⁾ Вж. член 13, параграф 13 от Указ-закон № 201/2011 и член 9, параграф 8 от Законодателен указ № 23/2011, който се позовава на член 7, параграф 1, буква и) от закона за ИСИ. Вж. параграф 23 за описание на член 7, параграф 1, буква и) от закона за ИСИ.

⁽³¹⁾ Вж. член 9, параграф 6 от Указ-закон № 174 от 10 октомври 2012 г., трансформиран посредством изменения в Закон № 213 от 7 декември 2012 г. (Официален вестник № 286 от 7 декември 2012 г.).

⁽³²⁾ Вж. Становище № 4802/2012, издадено на 13 ноември 2012 г. (дело № 10380/2012).

⁽³³⁾ Указ № 200 от 19 ноември 2012 г., обнародван в Официален вестник № 274 от 23 ноември 2012 г.

приема, че специфичните дейности, засегнати от освобождаването от ИМУ, са извършени на „нестопанска база“. Първо, като общо правило дейностите не трябва да генерират печалба; освен това, съгласно законодателството на ЕС, поради тяхното естество не трябва да се конкурират с други пазарни оператори, които генерират печалба и трябва да спазват принципите на солидарност и субсидиарност⁽³⁴⁾. Освен това трябва да бъдат изпълнени два едновременно приложими набори с критерии по отношение на нестопанските субекти (субективни изисквания) и по отношение на специфичните дейности, извършвани от тези субекти (обективни изисквания). По отношение на субективните изисквания в наредбата са заложили общите условия, които трябва да се изпълнят от нестопанските субекти, за да имат право на освобождаване от ИМУ⁽³⁵⁾. По-конкретно наредбата гласи, че учредителният договор или уставът на нестопанския субект трябва да включва обща забрана за разпределянето на каквито и да било печалба, оперативен излишък, средства или резерви. Освен това всяка печалба трябва да бъде реинвестирана само в дейности, които допринасят за институционалната цел на социалната солидарност. При ликвидация на нестопанския субект неговите активи трябва да бъдат предоставени на друг нестопански субект, който извършва сходна дейност. По отношение на обективните изисквания⁽³⁶⁾ специфичните характеристики са определени за различните видове дейност, дефинирани в член 1⁽³⁷⁾. По отношение на социалните и здравните дейности трябва да бъдат изпълнени две алтернативни изисквания: а) получателят е акредитиран от държавата и е сключил договор или споразумение с публичните органи; дейностите са част или допълват обществената система и услугите се предоставят безплатно на потребителите или срещу сума, която покрива единствено разходите за предоставяне на универсална услуга; б) ако субектът не е акредитиран и не е сключил договор или споразумение, услугите се предоставят безплатно или срещу символична такса, която във всеки случай не може да надвишава половината от средната цена за подобни дейности в същата географска област на конкурентна основа, като се вземе предвид и липсата на всякаква връзка с действителните разходи за услугата. При образователните дейности трябва да бъдат изпълнени три кумулативни изисквания: а) дейността

трябва да бъде равнопоставена на публичното образование, а училището трябва да прилага политика на недискриминационен прием; б) училището трябва също да приема ученици с увреждания, да прилага колективни трудови споразумения, да има структури, които отговарят на приложимите стандарти, и да публикува отчетите си; в) дейността трябва да бъде предоставяна безплатно или срещу символична такса, която покрива единствено част от действителните разходи за услугата, предвид липсата на връзка с действителните разходи за такава услуга. При услугите за настаняване и дейностите в сферата на културата, спорта и отдиha получателят трябва да предоставя услугите безплатно или срещу символична такса, която във всеки случай не надвишава половината от средната цена за сходни услуги в същата географска област, като се взема предвид и липсата на връзка с действителните разходи за услугата.

5.2. Мнения на двете заинтересовани страни по закона за ИМУ

- (87) Според двете страни член 91а, параграфи 2 и 3 от Указ-закон № 1/2012 се отклоняват от установените правила за данъчно облагане на недвижимото имущество.
- (88) Първо, двамата жалбоподатели коментират член 91а, параграф 2, според който ако недвижимото имущество се използва за смесени цели, освобождаването от ИМУ се прилага единствено по отношение на частта на собствеността, където се извършват нестопанските дейности, когато е възможно идентифицирането на частта, използвана само за тези дейности. За другата част от недвижимото имущество, която е автономна по отношение на функции и доходи, се прилага член 2, параграфи 41, 42 и 44 от Указ-закон № 262 от 24 ноември 2006 г. Тези разпоредби ръководят процедурата, приложима по отношение на недвижимото имущество в кадастрална група „Д“, чийто кадастрални доходи трябва да се преквалифицират и оценят наново. Съгласно този закон всъщност недвижимото имущество, квалифицирано в група „Д“ (недвижимо имущество със специални цели)⁽³⁸⁾, не може да включва сгради или част от сгради, които се използват за търговски или промишлени цели, или за различни цели, ако са автономни по отношение на функция и доходи.

⁽³⁴⁾ Вж. член 1, параграф 1, буква п) от наредба на министъра на икономическите въпроси и финансите от 19 ноември 2012 г.

⁽³⁵⁾ Вж. член 3 от наредбата на министъра на икономическите въпроси и финансите от 19 ноември 2012 г.

⁽³⁶⁾ Вж. член 4 от наредбата на министъра на икономическите въпроси и финансите от 19 ноември 2012 г.

⁽³⁷⁾ Допълнителни изисквания са включени в определенията по член 1 от наредбата. По-конкретно за услуги по настаняване член 1, параграф 1, буква й) от наредбата гласи, че единствено определени категории лица ще имат достъп и работното време няма да бъде непрекъснато. По-специално по отношение на „социалното настаняване“ наредбата сочи, че услугите трябва да са насочени към хора с временни или постоянни специални нужди или хора, които са в неблагоприятно положение поради физическото, психологическото, икономическото, социалното или семейното си положение. В случай, че освобождаването е изключено за дейности, които се извършват в хотели или подобни заведения, съгласно определението в член 9 от Законодателен указ № 79 от 23 май 2011 г. По отношение на спортните дейности член 1, параграф 1, буква м) предвижда засегнатите субекти да бъдат спортни асоциации със нестопанска цел, свързани с национални спортни федерации или субекти за насърчаване на спорта по член 90 от Закон № 289/2002.

⁽³⁸⁾ Вж. параграф 84.

(89) Двете заинтересовани страни посочиха, че позоваването на Указ-закон № 262/2006 в член 91а, параграф 2 следва да се приеме за общо позоваване на процедурата на кадастрална класификация. Според двете страни, ако процедурата, установена с Указ-закон № 262/2006, се прилага единствено по отношение на недвижимото имущество, което принадлежи на кадастрална група „Д“, изискването за „разделяне“ на имуществото със смесено ползване би било приложимо единствено по отношение на много ограничен брой сгради, т.е. сгради в категории „Д7“ и „Д9“.

(90) Двете страни също твърдят, че декларацията по член 91а, параграф 3 може да доведе до проблеми, свързани с укриването на данъци, а новият закон би дал прекалено много дискриминационни правомощия на публичните органи. Освен това новите правила се прилагат чак от 1 януари 2013 г. и следователно във всеки случай Комисията следва да разпреди възстановяването на помощта, отпусната неправомерно при освобождаването от ICI от 2006 г. до 2012 г.

5.3. Наблюдения на италианските органи относно мненията на двете заинтересовани страни

(91) Италианските органи обясниха, че позоваването на член 2, параграфи 41, 42 и 44 от Указ-закон № 262/2006, което се съдържа в член 91а, параграф 2, следва да се разглежда като обща препратка към вида процедура, който да се следва при разделянето на смесеното ползване на имущество. Тази процедура се прилага независимо от кадастралната категория.

(92) Италия също обясни, че като цяло италианската данъчна система се основава на задължението данъкоплатците да представят данъчна декларация и много често срещана законодателна практика е регулирането на конкретни аспекти да бъде оставено за законодателството за прилагане. Освен това, тъй като с приетия през март 2012 г. закон се въвежда нова система за декларирането на недвижимо имущество, използвано от нестопански субекти, бе необходимо да се отложи влизането в сила на новата система по отношение на тези субекти.

(93) По отношение на възстановяването италианските органи заявиха, че не е възможно да се идентифицира със задна дата кое недвижимо имущество, принадлежащо на нестопански субекти, е използвано за дейности, които нямат изключително стопански характер (и следователно кои са се ползвали от освобождаването от ICI). Кадастралните данни в действителност не предоставят информация относно вида дейност, извършвана на територията на собствеността⁽³⁹⁾. Също така въз основа на данъчните бази данни не е възможно да се идентифицира кое недвижимо имущество е било използвано от нестопанските субекти за извършване на институционални дейности, които нямат изключително стопански характер.

6. ОЦЕНКА

(94) За да потвърди дали дадена мярка представлява помощ, Комисията трябва да оцени дали разглежданата мярка отговаря на всички условия, заложили в член 107, параграф 1 от Договора. Тази разпоредба гласи, че: „освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.“ Предвид тази разпоредба Комисията ще разгледа дали мярката: i) е финансирана от държавата или чрез държавни ресурси; ii) предоставя селективно предимство; iii) засяга търговията между държавите членки или нарушава или заплашва да наруши конкуренцията.

(95) Първо, Комисията трябва да оцени дали поне някои от замесените нестопански субекти в действително са предприятия за целите на конкурентното право на Съюза.

6.1. Класификация на нестопански субекти като предприятия

(96) В решението си за започване на процедурата Комисията отбеляза, че нестопанските субекти, засегнати от въпросната мярка, извършват поне отчасти икономически дейности и следователно са класифицирани като предприятия въз основа на тези дейности.

(97) Италианските органи и 78-те заинтересовани страни твърдят, че специфичните дейности, извършвани от нестопански субекти, не могат да се считат за икономически дейности. По-конкретно те считат, че в контекста на мярката за ICI дейности, като подпомагането на млади майки в затруднено положение или управлението на сграда в планините, където деца от епархията отиват по време на летните си ваканции, не представлява икономическа дейност. Тези дейности — насочени към ясно дефинирани категории получатели — не съставляват предоставяне на стоки или услуги на пазара от нестопански субекти и не се конкурират с дейностите, извършвани от стопански предприятия. Следователно тези нестопански субекти, които извършват дейност в отрасли от обществен интерес, не следва да бъдат считани за предприятия, което е предпоставка за прилагането на член 107, параграф 1 от Договора. Освен това съгласно италианските органи и някои от 78-те заинтересовани страни в много случаи няма реален пазар на такива дейности. Почти всички тези дейности също имат специфични характеристики, които могат да се обобщят, както следва:

⁽³⁹⁾ Вж. също циркулярно писмо № 4/2006 от 16 май 2006 г. на Agenzia del Territorio.

- а) предоставят се безплатно или срещу намалени такси/цени;
- б) предоставят се за целите на солидарност и социална полза, които не попадат в обхвата на стопанските предприятия;
- в) разполагат с намален капацитет на данъкоплатци в сравнение със стопанските предприятия, които извършват дейност съгласно пазарните принципи;
- г) генерират дефицити или ниски доходи и всяка печалба трябва да бъде реинвестирана съгласно целите на субекта.
- (98) С оглед на тези характеристики и специфични цели на въпросните нестопански субекти, не е възможно да считаме тези субекти за предприятия.
- (99) Комисията отбелязва, че съгласно установената съдебна практика концепцията за предприятия обхваща всеки субект, ангажиран с икономическа дейност, независимо от правния си статут и начина си на финансиране⁽⁴⁰⁾. Следователно класификацията на определен субект зависи изцяло от естеството на дейностите му. Този общ принцип има две важни последици, които са описани по-долу:
- (100) Първо, статутът на даден субект съгласно конкретното национално законодателство е несъществен. Това означава, че правната и организационна форма не е важна. Следователно дори и субект, класифициран като асоциация или спортен клуб съгласно националното законодателство, може да бъде счетен за предприятие за целите на член 107, параграф 1. Единственият важен критерий е дали засегнатият субект извършва икономическа дейност.
- (101) Второ, прилагането на правилата за държавна помощ не зависи от това дали субектът е създаден с цел генериране на печалба, тъй като субектите с нестопанска цел също предлагат стоки и услуги на пазара⁽⁴¹⁾.
- (102) Трето, класификацията на даден субект като предприятие винаги е свързана със специфична дейност. Субект, който извършва както икономически, така и неикономически дейности, се счита за предприятие единствено по отношение на първия тип дейност.
- (103) Икономическата дейност е всяка дейност, която се състои от предлагане на стоки и услуги на даден пазар. В това отношение Комисията счита, че характеристиките и аспектите, посочени в параграф 97, на които се позовават Италия и 78-те заинтересовани страни, които дори и според тяхното признание не присъстват във всички дела, не могат да изключват *per se* икономическия характер на замесените дейности.
- (104) Както вече бе обяснено, съгласно член 7, параграф 2а от Указ-закон № 203/2005, изменен от Указ-закон № 223/2006 (вече отменен), дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и) от закона за ICI, могат да бъдат от стопански характер, при условие че не са изключително със стопански характер. В циркулярното писмо от 29 януари 2009 г. са включени редица критерии за всяка от дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и), които помагат да се определи кога всяка от тях следва да се счита за неизключително стопанска по своя характер. Ако са изпълнени условията, посочени в циркулярното писмо, нестопанските субекти са освободени от ICI, дори когато дейностите, които извършват, да включват и икономически аспекти. В действителност, както бе посочено в решението за започване на процедурата, в сектора на здравеопазването основното изискване бе нестопанските субекти да са сключили споразумение или договор с публичните органи. Ясно е, че това условие не може *per se* да изключва икономическия характер на въпросните дейности. По същия начин в сферата на образованието училищата трябва да спазват стандарти за преподаване, да бъдат достъпни за ученици с увреждания, да прилагат колективни трудови споразумения и политика на недискриминационен прием и да реинвестират печалбата в образователна дейност. Тези изисквания също не изключват икономически характер на образователните дейности, извършвани по този начин. По отношение на кината — към тях има изискване да излъчват филми от културен интерес или със сертификат за качество, или филми за деца. По отношение на услугите за настаняване — изискването към тях е те да не бъдат достъпни за широката общественост, а за предварително определени категории и услугата да не се предоставя през цялата година. Доставчикът на услугата също трябва да прилага цени, значително по-ниски от пазарните цени, а структурата не може да функционира като нормален хотел. И в този случай тези условия не изключват икономически характер на въпросните дейности.

⁽⁴⁰⁾ Вж. *inter alia* дело C-41/90 *Höfner* [1991] ECR I-1979, параграф 21; дело C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze* [2006] ECR I-289, параграфи 107 *et seq.*

⁽⁴¹⁾ Съединени дела 209/78 — 215/78 и 218/78 *Van Landewyck* [1980] ECR 3125, параграф 21; дело C-244/94 *FFSA и др.* [1995] ECR I-4013; дело C-49/07 *MOTOE* [2008] ECR I-4863, параграфи 27 и 28.

- (105) Комисията също отбелязва, че дори и ако в повечето случаи дейностите да са извършвани в обществен интерес, само този елемент не изключва *per se* икономическия характер на такива дейности. Във всеки случай дори и ако дадена дейност има социална цел, само това не е достатъчно за изключването ѝ от класифицираните като икономически дейности. Освен това нестопанските субекти могат в действителност да разполагат с намален капацитет на данъкоплатци, но това не предполага липсата на икономическа дейност. Този фактор не е от значение за данъка върху недвижимото имущество, който се основава на собствеността на недвижимото имущество и не отчита другите елементи на капацитета на данъкоплатците.
- (106) С оглед на горепосоченото и предвид, че в самия закон от 2005 г. е позволено освобождаването от ІСІ за дейности от стопански характер и че критериите, заложили в циркулярното писмо, и информацията, предоставена от Италия, не са достатъчни, за да изключат икономическия характер на извършваните дейности, Комисията счита, че разглежданите стопански субекти трябва да бъдат класифицирани като предприятия, що се отнася до тези дейности. Същото се отнася и до нестопанските субекти по член 149, параграф 4 от TUIR, които действително имат право да извършват икономически дейности. Италианските органи не са възразили срещу второто заключение.
- (107) Във всеки случай съгласно съдебната практика на Съда ⁽⁴²⁾ Комисията счита, че с цел класифициране на дадена схема като държавна помощ, не е необходимо да се доказва, че цялата индивидуална помощ, предоставена по тази схема, се квалифицира като държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от Договора. За да се стигне до заключението, че дадена схема съдържа елементи на помощ по смисъла на член 107, параграф 1, е достатъчно по време на прилагането да възникнат ситуации, които представляват помощ. Следователно *mutatis mutandis* в контекста на настоящото решение не е необходимо да се разглежда естеството на всички индивидуални дейности, изброени в член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92. Както бе посочено в параграф 104, Комисията в действителност е установила, че някои от индивидуалните приложения на оспорваната схема за помощ са свързани с предприятия.
- (108) С оглед на горепосоченото Комисията стигна до заключението, че няма причина да се отклонява от становището, изразено в решението за започване на процедурата: въпросната схема включва икономически дейности. Конкретните характеристики на поне някои от дейностите позволяват на Комисията да ги класифицира като икономически дейности. Тъй като получателите на въпросните мерки могат да извършват икономически дейности, е възможно следователно да ги класифицираме като предприятия, при условие че извършват тези дейности.

6.2. Освобождаване от ІСІ

- (109) В настоящия раздел Комисията ще разгледа дали освобождаването от ІСІ, предоставено на нестопански субекти съгласно член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92, във версията, която е в сила преди измененията, въведени от Указ-закон № 1/2012, е финансирано от държавата или чрез държавни ресурси; дали е предоставено селективно предимство и дали освобождаването освен това е обосновано от логиката на италианската данъчна система; дали засяга търговията между държавите членки и нарушава или заплашва да наруши конкуренцията.

6.2.1. Държавни ресурси

- (110) Мярката включва използването на държавни ресурси и отказване от данъчни приходи за сумата, отговаряща на намаленото данъчно задължение.
- (111) Загубата на данъчен приход в действителност е равна на използването на държавни ресурси под формата на фискални разходи. Като позволяват на субектите, които могат да се квалифицират като предприятия, да намалят своята данъчна тежест посредством освобождаване, италианските органи се отказват от приход, на който имат право при липсата на данъчно освобождаване.
- (112) Поради тези причини Комисията счита, че разглежданата мярка води до загуба на държавни ресурси, тъй като предоставя данъчно освобождаване.

6.2.2. Предимство

- (113) Съгласно съдебната практика концепцията за помощ включва не само положителни ползи, а и мерки, които под различни форми смекчават таксите, които обичайно са включени в бюджета на дадено предприятие ⁽⁴³⁾.
- (114) Следователно тъй като освобождаването от данък ІСІ намалява обичайните разходи, свързани с оперативните разходи на дадено предприятие, което притежава недвижима собственост в Италия, това предоставя на въпросните субекти икономическо предимство в сравнение с други предприятия, които нямат право на тези данъчни предимства.

⁽⁴²⁾ Вж. дела C-471/09 P to C-473/09 P *Diputación Foral de Álava and others/Commission*, все още не са публикувани в ECR, параграф 98; вж. също съединени дела C-71/09 P, C-73/09 P и C-76/09 P *Comitato «Venezia vuole vivere»/Комисия*, все още непубликувани в ECR, параграф 130 и цитираната там съдебна практика.

⁽⁴³⁾ Дело C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001] ECR I-8365, параграф 38.

6.2.3. Селективност

(115) За да представлява държавна помощ, мярката трябва да бъде селективна⁽⁴⁴⁾, така че да благоприятства за определени предприятия или производството на някои стоки. Съгласно установената съдебна практика⁽⁴⁵⁾ с цел класифициране на местна данъчна мярка като „селективна“, първо е необходимо най-общо да се идентифицира и проучи общата или „обичайната“ данъчна система, приложима във въпросната държава членка. Второ, във връзка с тази обща и „обичайна“ данъчна система е необходимо да се установи дали каквото и да е данъчно предимство, предоставено посредством разглежданата мярка, е селективно. Това трябва да се направи, като се докаже, че мярката се отклонява от общата система, тъй като с нея се прави разграничение между икономически субекти, които с оглед на търсената от системата цел са в съпоставимо фактическо и правно положение. Трето, ако е налице отклонение, е необходимо да се проучи дали то произтича от естеството или общата схема на системата за данъчно облагане, от която е част, и следователно може да бъде обосновано от естеството или общата схема на системата. В този контекст държавата членка следва да докаже, че диференцираното данъчно третиране произтича пряко от основните и ръководни принципи на данъчната система⁽⁴⁶⁾.

а) Референтна система

(116) ICI бе автономен данък, дължим ежегодно на общините. В решението си за започване на процедурата Комисията стигна до заключението, че референтната система за оценка на освобождаването от ICI е самият общински данък върху недвижимото имущество. Нито Италия, нито някоя от другите заинтересовани страни са оспорили това заключение.

(117) Следователно Комисията стигна до заключението, че няма причина да преразглежда позицията си, изразена в решението за започване на процедурата, а именно, че референтната система е самият ICI.

б) Отклонение от референтната система

(118) Съгласно законодателството в сферата на ICI всички юридически лица, които притежават недвижимо имущество, независимо от ползването му, подлежат на облагане с ICI⁽⁴⁷⁾. В член 7 са посочени категориите недвижимо имущество, които са освободени от този данък.

(119) Комисията отбелязва, че член 7, параграф 1, буква и) от Указ-закон № 504/92 се отклонява от референтната система, въз основа на която всяко лице, което притежава недвижимо имущество, трябва да заплаща данък ICI, независимо от ползването му. Както бе посочено по-горе въпросните нестопански субекти могат да извършват дейности от стопански характер като всяко друго предприятие, което извършва сходни икономически дейности. С оглед на целта, преследвана от данъчната система ICI, — т.е. данъчното облагане на собствеността върху недвижимо имущество от общините — нестопанските субекти следователно са в съпоставимо правно и фактическо положение с предприятия, които подлежат на облагане с ICI.

(120) Например съгласно условията, заложи в циркулярното писмо, кината, които са под управлението на нестопански субекти при неизключително стопански условия, имат право на освобождаване от ICI. Тези услуги, предлагани на пазара на структурирана основа и срещу заплащане, в същата степен представляват икономически дейности. Няма спор, че в случаите, в които дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и), са извършвани от нестопански субекти, тези субекти се възползват от освобождаване от ICI за имуществото, на територията на което са извършвани дейностите, при условие че са изпълнени минималните изисквания в циркулярното писмо. Стопанските субекти не се ползват със същото освобождаване от данък, дори и ако извършват същите дейности и отговарят на условията на циркулярното писмо по отношение на естеството на филмите.

(121) Съответно Комисията стигна до заключението, че освобождаването от ICI съгласно член 7, параграф 1, буква и) във версията в сила преди измененията, въведена от Указ-закон № 1/2012, се отклоняват от референтната система и представляват селективна мярка по смисъла на съдебната практика.

в) Обосновка предвид естеството и общата схема на данъчната система

(122) Тъй като Комисията счита, че разглежданото освобождаване от данък е селективно, в съответствие със съдебната практика на Съда ще трябва да определи дали това освобождаване е обосновано от естеството и общата схема на системата, от която е част. Мярка, която се отклонява от прилагането на общата данъчна система, може да бъде обоснована от естеството и общата схема на данъчната система, ако въпросната държава членка може да докаже, че мярката произтича пряко от основните или ръководните принципи на нейната данъчна система.

⁽⁴⁴⁾ Вж. дело C-66/02 *Italy/Комисия* [2005] ECR I-10901, параграф 94.

⁽⁴⁵⁾ Вж. *inter alia* дело C-88/03 *Portugal/Комисия* [2006] ECR I-7115, параграф 56, съединени дела C-78/08 — C-80/08 *Paint Graphos*, все още непубликувани, параграф 49.

⁽⁴⁶⁾ Вж. дело C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH и Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, параграф 42.

⁽⁴⁷⁾ Членове 1 и 3 от Законодателен указ № 504/92.

- (123) Италианските органи, подкрепени от 78-те заинтересовани страни, считат, че освобождаването от ICI представя прилагане на ръководните принципи на италианската данъчна система. Според тях диференцираното третиране на дейности с висока социална стойност, предоставяни в обществения интерес, отговаря на логиката на данъчната система. Тези дейности са вдъхновени от принципа на солидарност, който е фундаментален принцип за местното законодателство и това на Съюза. Освен това въпросните нестопански субекти споделят с държавата специфични социални функции. Обосновката на освобождаването от ICI се основава на членове 2 и 3 от италианската конституция, които изискват изпълнението на задължения, свързани с политическа, икономическа и социална солидарност с гражданите, и член 38, който установява правото на социална помощ за лица, които не разполагат с необходимите средства за издръжка.
- (124) В тази връзка Комисията счита, че италианските органи не са доказали, че разглежданата мярка произтича пряко от основните и ръководните принципи на италианската данъчна система. Членовете от италианската конституция, цитирани от Италия, всъщност не се позовават на ръководен принцип от италианската данъчна система, а просто на общите принципи на социална солидарност.
- (125) Второ, Комисията отбелязва, че целта, преследвана от държавните мерки, не е достатъчна, за да изключи тези мерки от класификации като „помощ“ за целите на член 107 от Договора⁽⁴⁸⁾. Както Съдът се е произнесъл в редица случаи, в член 107, параграф 1 от ДФЕС не се прави разлика между причините или целите на държавната помощ, а те се определят във връзка с въздействието им⁽⁴⁹⁾. С оглед на горепосоченото Комисията допълнително отбелязва, че социалната цел и извършването на дейности от обществен интерес не е достатъчно, за да се изключи разглежданата мярка от класификацията на държавна помощ.
- (126) Трето, Комисията отбелязва, че — както бе вече заявено — мярка, която създава изключение от прилагането на обща данъчна система може да бъде обоснована, ако произтича пряко от основните или ръководните принципи на (референтната) данъчна система, която в този случай е ICI. В този контекст, както бе посочено в параграф 26, Комисията отбелязва по отношение на
- прилагането на правилата за държавна помощ във връзка с мерките, свързани с прякото данъчно облагане на бизнеса⁽⁵⁰⁾, трябва да се прави разграничение между — от една страна — външните цели, възложени на дадена данъчна схема (и по-специално социални или регионални цели) и — от друга страна — целите, които са присъщи на самата данъчна система. Впоследствие данъчното освобождаване, което произтича от целите, несвързани с референтната данъчна система, не може да заобиколи изискванията по член 107, параграф 1 от Договора⁽⁵¹⁾. Главната цел на въпросната данъчна система е събирането на приходи за финансирането на държавните разходи⁽⁵²⁾ чрез облагането на собствеността върху недвижимото имущество. По същия начин Комисията счита, че социалните цели, преследвани от субектите, които попадат в обхвата на освобождаването от ICI, са външни за логиката на данъчната система ICI и следователно не може да се разчита на тях за обосновка *prima facie* на селективността на мярката.
- (127) Четвърто, съгласно съдебната практика⁽⁵³⁾ при определяне на това дали дадена мярка може да бъде обоснована с естеството или общата схема на националната система, от която е част, е необходимо да се установи не само дали мярката е присъща на основните принципи на данъчната система, приложима във въпросната държава членка, а и дали тя отговаря на принципите за последователност и пропорционалност. Въпреки това предвид факта, че разглежданата мярка не произтича пряко от основните принципи на референтната данъчна система, Комисията счита, че е излишно да анализира системата за контрол, прилагана от Италия с цел осигуряване на съобразност с условията за освобождаване от ICI за нестопански субекти, както е описано от италианските органи. Във всеки случай диференцираното данъчно третиране на нестопански субекти, въведено от разглежданата мярка, нито е необходимо, нито е пропорционално по отношение на логиката на данъчната система.
- (128) С оглед на параграфи 122 — 127, Комисията стигна до заключението, че селективното естество на въпросната данъчна мярка не е обосновано от логиката на данъчната система. Следователно трябва да се приеме, че оспорваната мярка предоставя селективно предимство на нестопански субекти, които извършват специфични дейности.

⁽⁴⁸⁾ Съединени дела C-78/08 — C-80/08 *Paint Graphos*, параграф 67; вж. също дело C-487/06 *British Aggregates/Комисия* [2008] ECR I-10505, параграф 84 и цитираната там съдебна практика.

⁽⁴⁹⁾ Дело C-487/06 *British Aggregates Association/Комисия*, [2008] ECR I-10505, параграф 85.

⁽⁵⁰⁾ ОВ С 384, 10.12.1998 г., стр. 3.

⁽⁵¹⁾ Съединени дела C-78/08 — C-80/08 *Paint Graphos*, параграф 70.

⁽⁵²⁾ Вж. параграф 26 от Известие на Комисията за прилагане на правилата за държавна помощ по отношение на мерките за пряко данъчно облагане на дружества.

⁽⁵³⁾ Съединени дела C-78/08 — C-80/08 *Paint Graphos*, параграфи 73 *et seq.*

6.2.4. Въздействие върху търговията между държавите членки и нарушаване на конкуренцията

- (129) В член 107, параграф 1 от Договора се забранява помощта, която засяга търговията между държавите членки и нарушава или заплашва да наруши конкуренцията. Съгласно съдебната практика на Съда,⁽⁵⁴⁾ за да класифицира национална мярка като държавна помощ, Комисията не трябва да установи, че въпросната помощ има реално въздействие върху търговията между държавите членки и че конкуренцията наистина е нарушена, а само да проучи дали помощта има вероятност да засегне търговията и да наруши конкуренцията. Следва да се отбележи, че — както бе обяснено в параграф 107 по-горе — с цел вземане на решение относно класифицирането на дадена схема като държавна помощ не е необходимо да се докаже, че всички индивидуални помощ, отпуснати по схемата, се квалифицират като държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от Договора. За тази цел, за да се стигне до заключението, че дадена схема съдържа елементи на помощ по смисъла на член 107, параграф 1, е достатъчно по време на прилагането да възникнат ситуации, които представляват помощ.
- (130) По отношение по-конкретно на условието търговията между държавите членки да бъде засегната, съгласно съдебната практика отпускането на помощ от държава членка — под формата на данъчно облекчение — на някои от данъчно задължените лица трябва да се разглежда като потенциално засягащо търговията и впоследствие отговарящо на това условие, при което тези данъчно задължени лица извършват икономическа дейност в сферата на тази търговия или се приема, че се конкурират с оператори, установени в други държави членки⁽⁵⁵⁾. Освен това, когато предоставена от държава членка помощ укрепва положението на дадено предприятие в сравнение с други предприятия, които се конкурират в областта на търговията в рамките на Съюза, тези предприятия трябва да се считат за засегнати от въпросната помощ. В допълнение не е необходимо самото предприятие получател да бъде ангажирано в търговия в рамките на Съюза. Когато дадена държава членка предостави помощ на предприятие, неговата дейност на местния пазар в резултат на това може да се поддържа или увеличи, което да намали възможностите на предприятията, установени в други държави членки, за достъп до пазара на въпросната държава членка.
- (131) По отношение на условието за нарушаване на конкуренцията следва да се има предвид, че по принцип помощта, която има за цел да облекчи разходите на дадено предприятие, които то обичайно поема в ежедневното управление или обичайните дейности, нарушава условията на конкуренция⁽⁵⁶⁾.
- (132) Италианските органи не са представили мнението си в тази връзка. Някои от 78-те заинтересовани страни считат, че освобождаването от ICI не може да засегне в значителна степен търговията или да наруши конкуренцията предвид специфичните характеристики на получателите на схемата и начина на извършването на дейностите, които се ползват от освобождаването.
- (133) Комисията не може да се съгласи с мненията, представени от тези заинтересовани страни, според които разглежданото освобождаване, от което се ползват нестопански субекти, функциониращи на местно равнище, не засяга значително търговията и не нарушава конкуренцията. Съгласно добре установената съдебна практика в действителност идентифицирането на неблагоприятното въздействие върху търговията не изисква нещо повече от установяването на това, че облагодетелстваното предприятие функционира на пазар, отворен за конкуренция (внос или износ на стоки или трансгранично предоставяне на услуги)⁽⁵⁷⁾. Не е важно дали засегнатите пазари са местни, регионални, национални или в рамките на целия Съюз. В действителност от решаващо значение не е установяването на съществени или географски значимите пазари, а по-скоро на потенциално неблагоприятното въздействие върху търговията в рамките на Съюза. Сравнително малкият размер на помощта или сравнително малкият размер на предприятието, което я получава, само по себе си не изключва възможността търговията в рамките на Съюза да бъде засегната⁽⁵⁸⁾. В действителност нито незначителният размер на помощта, нито малкият размер на облагодетелстваното предприятие не изключват наличието на помощ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁴⁾ Вж. дело C-156/98 *Германия/Комисия* [2000] ECR I-6857, параграф 30, и *Heiser*, параграф 55.

⁽⁵⁵⁾ Вж. дело T-298/97 *Alzetta* ECR [2000] II-2319, параграфи 93 *et seq.*

⁽⁵⁶⁾ Вж. дело C-142/87 *Белгия/Комисия* [1990] ECR I-959, *Tubemeuse*, параграф 43; съединени дела C-278/92 *to C-280/92 Испания/Комисия* [1994] ECR I-4103, параграф 42, и дело C-280/00 *Altmark Trans u. Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, параграф 81.

⁽⁵⁷⁾ Дело T-171/02 *Sardegna/Комисия* [2005] ECR II-2123, параграфи 86 *et seq.*; дело C-113/00 *Испания/Комисия* [2002] ECR I-7601, параграф 30; дело T-288/97, *Friuli Venezia Giulia/Комисия* [2001] ECR II-1169, параграфи 44 и 46.

⁽⁵⁴⁾ Дело C-372/97 *Италия/Комисия* [2004] ECR I-3679, параграф 44; дело C-148/04 *Unicredito Italiano* [2005] ECR I-11137, параграф 54; дело C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze* [2006] ECR I-289, параграф 140; съединени дела C-78/08 — C-80/08 *Paint Graphos*, все още непубликувани, параграф 78; дело T-303/10 *Wam Industriale Spa/Комисия*, все още непубликувани, параграфи 25 *et seq.*

⁽⁵⁵⁾ Вж. дело C-88/03 *Португалия/Комисия*, параграф 91, и дело C-172/03 *Heiser* [2005] ECR I-1627, параграф 35; дело C-494/06 *P. Комисия/Wam* [2009] ECR I-3639, параграф 51.

- (134) Във въпросния случай Комисията отбелязва, че поне някои от отраслите, които се ползват от освобождаването от ICI — като услуги по настаняване и здравеопазване — са били или все още са отворени за конкуренция и търговия в рамките на Съюза. По отношение на разглежданата мярка Комисията счита, че условията, заложи в съдебната практика, са изпълнени, тъй като мярката предостига предимство по отношение на финансирането на дейностите на засегнатите субекти, като освобождава тези субекти от разходи, които обичайно биха поели. Следователно мярката има вероятност да наруши конкуренцията.
- (135) Следователно Комисията стигна до заключението, че разглежданата мярка може да засегне търговията между държавите членки и да наруши конкуренцията по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.
- 6.2.5. *Заключение за класификацията на оспорваната мярка*
- (136) С оглед на горното Комисията стигна до заключението, че разглежданата мярка отговаря на всички условия, заложи в член 107, параграф 1 от Договора, и следователно следва да се разглежда като държавна помощ.
- 6.2.6. *Класификация на мярката като нова помощ*
- (137) В решението за започване на процедурата Комисията заяви, че освобождаването от ICI съгласно член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92 представлява нова помощ. Данъкът ICI — годишен данък, който се плаща на общините — бе въведен през 1992 г. За него не е изпратено уведомление на Комисията и той не е одобрен от Комисията. Освобождаването се отнася до голям кръг от дейности, които са отворени за конкуренция към момента на въвеждането му.
- (138) Италия посочва, че подходът на Комисията при решението за започване на процедурата е неправилен и — ако освобождаването от ICI се приеме за помощ — следва да се класифицира като съществуваща помощ. Италия настоява, че ICI представлява логическо законодателно развитие въз основа на предходните данъци върху недвижимо имущество — което осигурява официална и материална приемственост. Освобождаването на недвижимото имущество, използвано за специфични цели с висока социална стойност, винаги е било фундаментален елемент на всяко законодателство в областта на недвижимата собственост от 1931 г. насам, далеч преди влизането в сила на Договора за ЕИО.
- (139) Италианските органи също твърдят, че отговорите на Комисията на жалбоподателите относно освобождаването от ICI, за които Италия е известена неофициално, са създали оправдани правни очаквания сред нестопанските субекти по отношение на съвместимостта на освобождаването от ICI със законодателството на Съюза.
- (140) Италия представи подробно описание на данъците върху недвижимо имущество, които са били в сила преди ICI. През 1931 г. Италия е въвела специфични и общи данъци за подобрения в Единния закон за местните финанси. Впоследствие през 1963 г. е въведен данък върху оскъпяването на сгради със Закон № 246 от 5 март 1963 г. Най-накрая данъкът върху оскъпяването на недвижимо имущество (така нареченият „INVIM“) бе въведен с Указ № 643 на президента от 26 октомври 1972 г. Оскъпяването на стойността на недвижимата собственост бе взета предвид при изчисляването на данъците върху специфични и общи подобрения. По същия начин данъкът от 1963 г. е насочен към капиталовите печалби от сгради. Тази капиталова печалба също подлежи на данъчно облагане към момента на прехвърляне на собствеността чрез акт *inter vivos* и най-общо в края на всеки десет години от притежаването на недвижимото имущество. Въведеният през 1972 г. INVIM заменя както данъците от 1931 г., така и тези от 1963 г. Съгласно закона за INVIM данъчно задължените лица са тези, които прехвърлят срещу заплащане, или получателят при прехвърлянето, ако то е безвъзмездно, като във всеки случай данъкът е дължим на всеки десет години. INVIM бе отменен с въвеждането на ICI. Според Италия този анализ доказва приемствеността между различните форми на данъчни инструменти върху недвижимото имущество, прилагани от 1931 г. насам. Италия също така отбелязва, че правилата за освобождаване на недвижимо имущество от данъци винаги са вземали предвид вида на дейностите, извършвани от субектите, които имат право на освобождаването. Фактът, че категориите на освободените получатели са се увеличили през годините, се дължи просто на това, че се е разширил кръгът на субектите, които извършват дейности от обществен интерес.
- (141) Комисията не счита, че аргументите на италианските органи са правилни. Първо, Комисията посочва, че ICI е напълно различен от предходните данъци върху собствеността, които заменя. Във всеки случай са налице редица съществени разлики между ICI и предходните данъци върху недвижимото имущество, свързани с данъчно задължените лица, данъчната основа и обстоятелствата, които пораждаят задължението за плащане на тези данъци. Например до въвеждането на ICI данъците върху недвижимото имущество са се изчислявали въз основа на капиталовата печалба на недвижимото имущество, докато ICI се изчислява въз основа на кадастралната стойност на недвижимото имущество. Освен това INVIM е дължим от лицето, което прехвърля собственост срещу възнаграждение, или от получателя, когато сделката е безвъзмездна,

докато ICI е длъжим от всяко физическо или юридическо лице, което притежава недвижимо имущество. Най-накрая INVIM като цяло се плаща на всеки десет години, докато ICI е длъжим ежегодно. С оглед на горепосоченото Комисията счита, че измененията, въведени през годините, и по-специално със закона за ICI, засягат действителното естество на първоначалната схема и не могат да бъдат отделени от нея, така че първоначалната схема се трансформира в нова схема за помощ⁽⁶⁰⁾. Комисията няма причина да преразгледа позицията, представена в решението за започване на процедурата и потвърждава, че освобождаването от ICI представлява нова помощ.

(142) По отношение на предполагаемото упълномощаване на мярката за ICI Комисията отбелязва, че въпросната помощ никога не е получавала одобрението на Комисията или на Съвета. Ако случаят е бил такъв, помощта би се разглеждала като съществуваща помощ съгласно член 1, буква б), точка ii) от Регламент (ЕО) № 659/1999. Писмата с предварителната оценка на Комисията обаче, изпратени до жалбоподателите в контекста на административните процедури, предшествали решението за започване на процедурата, не могат да имат силата на решения на Комисията. В действителност дадена мярка може да бъде разглеждана като съществуваща помощ съгласно член 1, буква б), точка ii) единствено ако помощта вече е била одобрена с изрично решение на Комисията или на Съвета. Във всеки случай писмото, изпратено до жалбоподателите на 15 февруари 2010 г., е оспорвано от двама жалбоподатели пред Общия съд и не стана окончателно, а постъпките пред Съда бяха оттеглени едва след решението за започване на процедурата. Съответно Комисията стигна до заключението, че при липсата на решение на Комисията или на Съвета не се прилага член 1, буква б), точка ii) от Регламент (ЕО) № 659/1999. Следователно разглежданата помощ не може да се счита за съществуваща помощ — напротив, тя представлява нова помощ.

6.2.7. Съвместимост

(143) В решението за започване на процедурата Комисията отбелязва, че въпросната схема за помощ не отговаря на условията на което и да е от изключенията, посочени в член 107, параграфи 2 и 3 от Договора и италианските органи не са доказали, че помощта може да бъде обявена за съвместима съгласно член 106, параграф 2 от Договора.

(144) По време на процедурата италианските органи не са представили аргументи, с които да докажат, че изключенията, предвидени в член 107, параграфи 2 и 3 и в член 106, параграф 2, са приложими по отношение на разглежданата схема. Някои от 78-те заинтересовани страни считат, че схемата е съвместима съгласно член 106, параграф 2 и член 107, параграф 3, буква в). Според тях освобождаването е необходимо за дейности, извършвани в обществен интерес въз основа на принципа на солидарност. Двамата жалбоподатели считат, че никое от изключенията, предвидени в Договора, не е приложимо.

(145) Комисията счита, че изключенията, предвидени в член 107, параграф 2, които засягат помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители, помощи за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или други извънредни събития, и помощи, предоставени в отделни региони на Федерална република Германия, не са приложими в настоящия случай.

(146) Същото се отнася и за изключението, предвидено в член 107, параграф 3, буква а), което позволява помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост, както и на регионите, посочени в член 349, като се вземе предвид структурното, икономическото и социалното положение в тях. Също така не може да се приеме, че въпросната мярка насърчава изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на Италия, както е предвидено в член 107, параграф 3, буква б).

(147) В съответствие с член 107, параграф 3, буква в) помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности, могат да се приемат за съвместими, доколкото те не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес. Въпреки това Комисията не е получила фактическа информация, която да ѝ позволи да оцени дали данъчното освобождаване, предоставено посредством разглежданата мярка, е свързано с конкретни инвестиции или проекти, които имат право

⁽⁶⁰⁾ Съединени дела T-195/01 и T-207/01 *правителство на Гибралтар/Комисия* [2002] ECR II-2309, параграф 111.

да получат помощи съгласно правилата и насоките на ЕС или по друг начин са пряко съвместими с член 107, параграф 3, буква в). Следователно Комисията не може да се съгласи с позицията на третите страни, които твърдят, че мярката е съвместима съгласно член 107, параграф 3, буква в) въз основа на нуждата да се позволи на нестопанските субекти да извършват дейности, основани на принципа на солидарност и с висша социална функция. По специално предвид естеството на предимството, което просто е свързано с нивото на данъчно задължение за собствеността върху недвижимо имущество, не е възможно да се установи, че е необходимо и пропорционално да се постигне цел от общ интерес във всеки отделен случай. Комисията следователно счита, че въпросната мярка не може да бъде приемана за съвместима съгласно която и да е от насоките въз основа на член 107, параграф 3, буква в).

практика по делото *Altmark*. Някои заинтересовани страни считат, че Комисията следва да оцени мярката съгласно член 106, параграф 2, но не са предоставили съответната информация за анализа. Двете страни считат, че мярката не отговаря на критериите на съдебната практика по делото *Altmark*. Въпреки това предвид факта, че нито Италия, нито заинтересованите страни са предоставили информация, която да позволи на Комисията да оцени мярката спрямо член 106, параграф 2, Комисията стигна до заключението, че не е възможно да се установи дали разглежданите дейности могат да бъдат класифицирани като услуги от общ икономически интерес съгласно този член. Още веднъж не е възможно да се установи дали във всеки отделен случай помощта е необходима и пропорционална, за да покрие разходите, възникнали при изпълнение на задълженията за обществени услуги или при извършване на услугите от общ икономически интерес.

(148) В член 107, параграф 3, буква г) е предвидено помощите за насърчаване на културата и опазване на наследството, доколкото тези помощи не засягат условията на търговия и конкуренция в рамките на Съюза в степен, противоречаща на общия интерес, да могат да бъдат приемани за съвместими с вътрешния пазар. В решението за започване на процедурата Комисията отбеляза, че в случая на някои от субектите като нестопански субекти, които извършват само дейности в сферата на образованието, културата и отдиха, не е възможно да се изключи *a priori*, че техният предмет е насърчаването на културата и опазването на наследството и че съответно те могат да попаднат в обхвата на член 107, параграф 3, буква г). Въпреки това нито Италия, нито някоя от заинтересованите страни не са предоставили на Комисията информация, която да докаже съвместимостта на разглежданата мярка за специфичните субекти съгласно член 107, параграф 3, буква г) ⁽⁶¹⁾. В този контекст самото естество на предимството също не позволява да се разгледа дали помощта е необходима и пропорционална във всеки отделен случай.

(150) С оглед на горепосочените съображения Комисията стигна до заключението, че въпросната мярка за помощ е несъвместима с вътрешния пазар.

6.3. Член 149, параграф 4 от TUIR

(151) В решението за започването на процедурата Комисията отбеляза, че въпросната мярка изглежда представлява държавна помощ. В следващия раздел Комисията ще проучи дали член 149, параграф 4 от TUIR представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

(149) Най-накрая, в решението за започване на процедурата Комисията не изключва възможността някои от дейностите, които се ползват от въпросната мярка да бъде класифицирана съгласно италианското законодателство като услуга от общ икономически интерес съгласно член 106, параграф 2 от Договора и съдебната

(152) Италианските органи обясниха, че член 149, параграф 2 от TUIR представя неизчерпателен списък с параметрите, които могат да се вземат предвид ⁽⁶²⁾ с цел квалифицирането на даден субект като стопанска организация. Ако са изпълнени едно или повече от тези условия, това не означава автоматична загуба на нестопанския статут на субекта (тъй като тези параметри не могат да се считат за правни предпоставки), а вместо това сочи за евентуалното търговско естество на дейността, извършвана от субекта. По отношение на църковните институции с гражданскоправен статут Италия посочва, че в циркулярно писмо № 124/Е на Агенция по приходите от 12 май 1998 г. се обяснява, че църковните институции могат

⁽⁶¹⁾ В своите наблюдения по мненията на трети страни италианските органи твърдят, че член 107, параграф 3, буква г) от Договора е приложим — на теория — единствено по отношение на някои дейности, изброени в член 7, параграф 1, буква и). В подкрепа на тази теза обаче не са представени други аргументи.

⁽⁶²⁾ Вж. бележка под линия 12.

да се ползват от данъчно третиране, предоставяно на нестопански субекти, единствено ако извършването на стопански дейности не е техен основен предмет на дейност. Във всеки случай църковните институции с гражданскоправен статут трябва да дадат приоритет на институционалните дейности, водени от идеалистично убеждение. Следователно член 149, параграф 4 от TUIR просто изключва прилагането на конкретните времеви и бизнес параметри съгласно член 149, параграфи 1 и 2 по отношение на църковните институции и аматьорските спортни клубове, но не пречи на тези субекти да загубят нестопанския си статут.

- (153) Италианските органи подчертават, че мярката цели запазването на изключителната отговорност, поета от CONI (Италианския национален олимпийски комитет) за аматьорските спортни клубове и от Министерство на вътрешните работи.
- (154) По-специално по отношение на църковните институции със Закон № 222 от 20 май 1985 г. за прилагане на международните споразумения между Италия и Светия престол се гарантират *inter alia* правомощията, дадени на Министерство на вътрешните работи. Италия подчерта, че Министерство на вътрешните работи има изключителните компетенции както да признае гражданскоправния статут на църковни институции, така и да отнеме този статут⁽⁶³⁾. Следователно член 149, параграф 4 от TUIR потвърждава тази изключителна компетенция, като предотвратява имплицитната отмяна на гражданскоправния статут на църковните институции от данъчните органи. Ако Министерство на вътрешните работи отмени гражданскоправния статут на дадена църковна институция, тя би загубила статута си на нестопански субект и вече няма да има право да се ползва от данъчното третиране, приложимо по отношение на нестопанските субекти. Съгласно Указ № 361/2000 на президента Министерство на вътрешните работи — посредством *Prefetti* — също проверява дали църковните институции продължават да спазват изискванията за поддържане на гражданскоправния статут.
- (155) По отношение на аматьорските спортни клубове Италия потвърди, че CONI е единственият субект, който може да проверява дали клубовете ефективно извършват спортни дейности. Италианските органи също разясниха, че аматьорските спортни клубове могат да загубят нестопанския си статут, ако CONI стигне до заключението, че не извършват аматьорски спортни дейности. Аматьорските спортни клубове трябва да представят данъчните си данни, като използват специалния формуляр EAS⁽⁶⁴⁾.

Въпреки това ако аматьорски спортни клубове не извършват стопански дейности, те няма нужда да подават формуляра. Предвид горното италианските органи са въвели целесъобразни инструменти за проверка на дейностите, извършвани от аматьорски спортни клубове — включително и от данъчна гледна точка.

- (156) Италия също обяснява, че ако данъчните органи установят, че църковните институции и аматьорските спортни клубове извършват основно стопански дейности, те незабавно уведомяват Министерство на вътрешните работи или CONI. Министерство на вътрешните работи и CONI извършват собствени проверки съгласно дадените им законови правомощия. Паралелно с това данъчните органи гарантират, че данъчната декларация на въпросните нестопански субекти е коригирана и издават разпореждане за възстановяването на разликата в данъчното облагане.
- (157) Италианските органи потвърдиха, че по отношение на нестопанските субекти действително са извършени данъчни проверки⁽⁶⁵⁾. В тази връзка Агенция по приходите наскоро е издала оперативни инструкции към регионалните звена относно нестопанските субекти⁽⁶⁶⁾. По отношение на църковните институции Министерство на вътрешните работи също е извършило редица проверки *ex officio* по отношение на тези субекти, но не е установило случаи на злоупотреба.
- (158) С оглед на горепосоченото Комисията счита, че са налице правни инструменти, които да гарантират ефективното предотвратяване и елиминиране на злоупотребата с нестопанския статут на църковните институции и аматьорските спортни клубове. Италианските органи също са доказали, че компетентните органи наистина упражняват правомощията за контрол и както църковните институции, така и аматьорските спортни клубове могат да загубят нестопанския си статут, ако извършват предимно икономически дейности. Следователно църковните институции и аматьорските спортни клубове могат да загубят правото си на данъчното третиране, предоставено на нестопанските субекти като цяло. Впоследствие няма система за „вечен нестопански статут“, както се твърди от жалбоподателите. Простият факт, че се прилагат специални разпореждания по отношение на проверките на въпросните църковни институции с гражданскоправен статут и аматьорски спортни клубове, не предоставя никакво предимство.

⁽⁶³⁾ По-специално по отношение на отмяната вж. член 19 от Закон № 222 от 20 май 1985 г.

⁽⁶⁴⁾ Вж. член 30 от Закон № 185 от 29 ноември 2008 г. Вж. също циркулярно писмо № 12/E от 9 април 2009 г. на Агенцията по данъчни приходи и решението на директора на Агенция по приходите от 2 септември 2009 г.

⁽⁶⁵⁾ През 2010 г. и 2011 г. Италия е извършила 2 030 проверки на нестопански субекти и е издала 5 086 известия за данъчна оценка.

⁽⁶⁶⁾ Вж. циркулярно писмо № 20/E на Агенция по данъчните приходи от 16 април 2010 г.

(159) Следователно Комисията стигна до заключението, че член 149, параграф 4 от TUIR не предоставя селективно преимущество на църковните институции или аматьорските спортни клубове. Затова мярката не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

6.4. Освобождение от IMU

(160) След въвеждането на IMU — новия общински данък върху недвижимото имущество, който е заменил ICI — по искане на италианските органи и с оглед на мненията на жалбоподателите по този нов закон Комисията се съгласи да установи дали новото освобождение от IMU във връзка с нестопанските субекти, извършващи специфични дейности, отговаря на правилата за държавна помощ. Комисията съответно ще оцени дали въпросното освобождение от IMU представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1.

(161) Комисията отбелязва, че от датата на влизане в сила на Указ-закон № 1/2012, трансформиран в Закон № 27/2012, освобожданието съгласно член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92 се прилага по отношение на недвижимото имущество, собственост на нестопански субекти, единствено ако изброените там дейности се извършват с нестопанска цел. Разпоредбите относно „смесеното ползване“ на сградите — както когато части от сградите са автономни по отношение на функциите и приходите си, така и когато е необходима декларация от въпросните субекти — се прилагат от 1 януари 2013 г.

(162) Комисията счита, че новите правила посочват, че освобожданието може да бъде гарантирано единствено ако не се извършват икономически дейности. Следователно хибридните ситуации, които е създадо законодателството на ICI, когато се извършват стопански дейности в някои от сградите, които имат право на освобождение от данък, вече не са възможни.

(163) Най-общо тълкуването на понятието стопанска дейност зависи *inter alia* от специфичните обстоятелства, начина на организиране на дейността от държавата и контекста, в който тя се организира. С цел установяване на икономическия характер на дадена дейност съгласно съдебната практика на Съюза, е необходимо да се проучи естеството, целта и правилата, които ръководят тази дейност. Фактът, че някои дейности могат да бъдат класифицирани като „социални“, сам по себе си не е

достатъчен, за да изключи тяхното икономическо естество. Въпреки това Съдът също признава, че определени дейности с чисто социални функции могат да бъдат считани за неикономически, особено в отрасли, тясно свързани с основните задачи и отговорности на държавата.

(164) Въпреки това по отношение на IMU Комисията счита, че от основно значение е първо да се установи дали критериите, заложи в италианското законодателство за изключване на стопанския характер на дейностите, които имат право на освобождение от IMU, отговарят на понятието за неикономическа дейност съгласно законодателството на Съюза.

(165) В това отношение, както бе илюстрирано по-горе в параграфи 82 *et seq.*, италианските органи наскоро одобриха законодателството за прилагане, предвидено в член 91а, параграф 3 от Указ-закон № 1/2012. Наредбата на Министерство на икономическите работи и финансите от 19 ноември 2012 г. определя общите и специфичните изисквания, необходими за установяване на това кога дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92, се извършват с нестопанска цел.

(166) Първо, в член 1, параграф 1, буква п) от министерската наредба от 19 ноември 2012 г. се определя концепцията за „нестопанска основа“. Институционалните дейности се приемат за извършени с нестопанска цел, когато: а) не генерират печалба; б) съгласно принципите на законодателството на Съюза по своя характер те не се конкурират с други пазарни оператори, които генерират печалба; и в) прилагат на практика принципа на солидарност и субсидиарност. В тази връзка изискването по буква б) е важна гаранция, тъй като чрез конкретно позоваване на законодателството на Съюза, се гарантира по същество, че дейността не се конкурира с други пазарни оператори, които генерират печалба, което е важна характеристика на неикономическите дейности ⁽⁶⁷⁾.

(167) Второ, член 3 от наредбата определя общите субективни изисквания, които трябва да бъдат включени в учредителния договор или устава на нестопанските субекти, така че техните дейности да бъдат извършвани с нестопанска цел. Критериите са както следва: а) забрана за разпределяне, дори и косвено, на печалбата, оперативния излишък, средства, резерви или капитал по време на

⁽⁶⁷⁾ Дело C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze* [2006] ECR I-289, параграфи 121—123.

жизнения цикъл на субекта, освен ако това не е изискване на закона или е в полза на субектите, които принадлежат на една и съща структура и извършват една и съща дейност; б) всякаква печалба и излишък трябва да бъдат реинвестирани само в развитието на дейности, които допринасят за институционалната цел на социална солидарност; и в) ако нестопанският субект влезе в ликвидация, неговите активи трябва да бъдат предоставени на друг нестопански субект, който извършва подобна дейност, освен ако в закона не е посочено друго.

(168) Трето, в член 4 от наредбата се определят допълнителните обективни изисквания, които трябва да бъдат изпълнени, заедно с условията, посочени в членове 1 и 3 с цел дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и) от закона за ICI да се приемат за извършени с нестопанска цел.

(169) По-специално по отношение на дейностите в социалната сфера и здравеопазването, наредбата гласи, че те се извършват с нестопанска цел, ако е изпълнено поне едно от следните условия: а) дейностите са акредитирани от държавата и се извършват съгласно договор или споразумение с държавата; регионите или местните органи и са част или допълват публичната национална здравна система и предоставят услуги безплатно на потребителите или срещу сума, която покрива единствено разходите за предоставяне на универсална услуга; б) ако дейностите не са акредитирани и не се извършват съгласно договор или споразумение, те следва да се предоставят безплатно или срещу символична такса, която във всеки случай не може да надвишава половината от средната цена за подобни дейности в същата географска област на конкурентна основа, като също се вземе предвид липсата на всякаква връзка с действителните разходи за услугата.

(170) По отношение на първото условие Комисията отбелязва, че — както бе обяснено от италианските органи — с цел да се възползват от освобождаването въпросните субекти трябва да бъдат неразделна част от националната здравна служба, която осигурява универсално покритие и се основава на принципа на солидарност. В тази система публичните болници са пряко финансирани от социални осигуровки и други държавни ресурси. Тези болници предоставят услугите си безплатно въз основа на

универсално покритие или срещу малка такса, която покрива само малка част от действителните разходи за услугата. Нестопанските субекти, които попадат в същата категория и отговарят на същите условия, също се приемат за неразделна част от националната здравна система⁽⁶⁸⁾. С оглед на специфичните характеристики на този случай и съгласно принципите, заложиени в съдебната практика на Съюза⁽⁶⁹⁾, тъй като италианската национална система предоставя универсално покритие, Комисията стигна до заключението, че въпросните субекти, които извършват дейностите, описани по-горе, и отговарят на всички законови изисквания, не се квалифицират като предприятия.

(171) По отношение на второто условие в наредбата е заявено, че дейностите трябва да бъдат извършвани или безплатно, или срещу символична такса. Предоставяните безплатно услуги по същество не представляват икономическа дейност. По-специално такъв е случаят, ако услугите не се предлагат при конкуренция с други пазарни оператори, както е заложено в член 1 от наредбата. Същото се отнася и до услуги, които се предоставят срещу символична такса. В това отношение е важно да се отбележи, че наредбата определя, че дадена такса е символична, ако няма връзка с разходите за услугата. В наредбата също е посочено, че наложеното ограничение за половината от средната цена за подобни дейности, извършвани на конкурентна основа в същата географска област, може да се използва единствено за изключване на право на освобождаване (както е посочено във формулировката „във всеки случай“). Това не означава обаче, че доставчиците на услуги, които определят цена под тази граница, имат право на освобождаването. Следователно предвид факта, че дейностите в социалната сфера и здравеопазването отговарят на общите и субективните изисквания, посочени в членове 1 и 3 от наредбата, Комисията стигна до заключението, че такива дейности, извършвани съгласно принципите на действащото законодателство, не представляват икономически дейности.

(172) Приема се, че образователните дейности от своя страна са извършвани с нестопанска цел, ако са изпълнени редица конкретни условия. По-специално дейността трябва да бъде равнопоставена на публичното образование, а училището трябва да прилага политика на недискриминационен прием; училището трябва също да приема ученици с увреждания, да прилага колективни трудови споразумения, да има структури, които отговарят на приложимите стандарти, и да публикува отчетите си. Освен това дейността трябва да бъде предоставяна

⁽⁶⁸⁾ Вж. по-специално член 1, параграф 18 от Законодателен указ № 502 от 30 декември 1992 г.

⁽⁶⁹⁾ Вж. дело T-319/99 *FENIN/Комисия* [2003] ECR II-357, параграф 39, потвърдено от дело C-205/03 P *FENIN/Комисия* [2006] I-6295; съединени дела C-264/01, C-306/01, C-354/01 и C-355/01 *АОК Bundesverband и др.* [2004] ECR I-2493, параграфи 45 — 55; вж. също дело T-137/10, *СВІ/Комисия*, все още непубликувано.

безплатно или срещу символична такса, която покрива единствено част от действителните разходи за услугата, предвид липсата на връзка с действителните разходи за такава услуга. В тази връзка Комисията напомня, че съгласно съдебната практика⁽⁷⁰⁾, курсовете, предлагани от някои учебни заведения, които са част от публичната образователна система и се финансират — изцяло или основно — от публични средства, не представляват икономическа дейност. Неикономическият характер на публичното образование по същество не е засегнат от факта, че учениците или техните родители трябва понякога да плащат такси за обучение или за прием, които допринасят за оперативните разходи на системата, при условие че финансовият принос покрива единствено част от действителните разходи на системата и следователно не може да се счита за възнаграждение за предоставената услуга. Както бе признато от Комисията в съобщението ѝ за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес⁽⁷¹⁾, тези принципи обхващат детски градини, частни и обществени начални училища, професионално обучение, допълнителните преподавателски дейности в университетите, както и предоставянето на образование в университетите. С оглед на горепосоченото Комисията счита, че посочената в наредбата символична такса, която представлява само част от действителните разходи за услугата, не може да бъде приета за възнаграждение за предоставените услуги. Следователно при тези специфични обстоятелства, предвид общите и субективните изисквания на членове 1 и 3 от наредбата, заедно със специфичните обективни изисквания, заложи в член 4, Комисията счита, че образователните услуги, предоставени от въпросните субекти, не могат да бъдат считани за икономическа дейност.

(173) По отношение на услугите за настаняване, културните и спортните дейности и дейностите за отпочиване член 4 от наредбата гласи, че те трябва да бъдат предоставяни безплатно или срещу символична такса, която във всеки случай не надвишава половината от средната цена за сходни услуги в същата географска област, като се взема предвид и липсата на връзка с действителните разходи за услугата. Това изискване е идентично с второто условие, заложи за социални и здравни дейности, разгледано в параграф 171 по-горе, и следователно е предмет на същите съображения. Ако услугите се предоставят безплатно, по същество те не представляват икономическа дейност. Същото се отнася и ако те се предоставят срещу символична такса. В това отношение е важно да се отбележи, че наредбата определя, че дадена такса е символична, ако няма връзка с разходите за услугата. В нея

също е посочено, че наложеното ограничение за половината от средната цена за подобни дейности, извършвани на конкурентна основа в същата географска област, може да се използва единствено за изключване на право на освобождаване (както е посочено във формулировката „във всеки случай“). Това не означава обаче, че доставчиците на услуги, които определят цена под тази граница, имат право на освобождаването.

(174) В случай на услуги по настаняване и спортни услуги Комисията също отбелязва допълнителните изисквания във основа на определенията на тези дейности в член 1, параграф 1, буква й) и м) от наредбата. По отношение на услугите по настаняване наредбата ограничава освобождаването до услуги, предоставяни от нестопански субекти, които са достъпни единствено за някои категории лица и не са налични постоянно. По-специално по отношение на „социалното настаняване“ в наредбата е посочено, че дейностите трябва да са насочени към хора с временни или постоянни специални нужди или хора, които са в необлагодетелствано положение поради физическото, психологическото, икономическото, социалното или семейното си положение. Субектът може единствено да поиска плащане на символична такса, която във всеки случай не трябва да надвишава половината от средната цена, предлагана за подобни услуги, извършвани от стопански субекти в същата географска област, като също се вземе предвид липсата на връзка с действителните разходи за услугата. В наредбата също се посочва, че във всеки случай, освобождаването не е приложимо за дейности, които се извършват в хотели или подобни структури съгласно определението в член 9 от Законодателен указ № 79 от 23 май 2011 г.⁽⁷²⁾ Следователно е налице освобождаване за дейностите, извършвани например в хотели, мотели и странноприемници. Тъй като в разглеждания случай нестопанските субекти, които предлагат настаняване, трябва да отговарят на общите, субективните и обективните изисквания по членове 1, 3 и 4 от наредбата, Комисията счита, че с оглед на специфичните характеристики на настоящия случай тези дейности, които отговарят на горните критерии, не представляват икономическа дейност за целите на законодателството на Съюза.

⁽⁷⁰⁾ Дело 263/86 *Humbel u Edel* [1988] ECR 5365, параграфи 17 и 18; дело C-109/92 *Wirth* [1993] ECR I-6447, параграфи 15 и 16; дело C-76/05 *Schwarz* [2007] ECR I-6849, параграф 39. Вж. също решение на Съда на Европейската асоциация за свободна търговия от 21 февруари 2008 г. по дело E-5/07, *Private Barnehagers Landsforbund/Hadzoren organ na EACT*, параграфи 80—83.

⁽⁷¹⁾ ОВ С 8, 11.1.2012 г., стр. 4.

⁽⁷²⁾ Законодателен указ № 79 от 23 май 2011 г. — *Codice della normativa statale in tema di ordinamento e mercato del turismo, a norma dell'articolo 14 della legge 28 novembre 2005, No 246, nonché attuazione della direttiva 2008/122/CE, relativa ai contratti di multiproprietà, contratti relativi ai prodotti per le vacanze di lungo termine, contratti di rivendita e di scambio* (Официален вестник № 129 от 6.6.2011 г. — обикновено приложение № 139) В член 9 от Законодателния указ е дадено следното определение за хотели и подобни структури: а) хотели; б) мотели; в) ваканционни селища; г) туристически/обслужвани апартаментни; д) общежития; е) сезонни жилищни хотели; ж) странноприемници, ръководени като бизнес; з) здравни ферми; и) всякакви други структури на туристическо настаняване с характеристики, подобни на една или повече от горните категории.

- (175) Следователно предвид специфичните обстоятелства на настоящия случай и факта, че нестопанските субекти, които предлагат услуги по настаняване, културни, спортни дейности и такива за отпих, трябва също да отговарят на изискванията по членове 1 и 3 от наредбата, Комисията стигна до заключението, че тези дейности, извършвани съгласно описаното в закона, не се приемат за икономически дейности.
- (176) Следователно Комисията стигна до заключението, че въз основа на информацията, предоставена от италианските органи, с оглед на специфичните и конкретните характеристики на настоящия случай, дейностите, анализирани в предходните параграфи, извършвани от нестопански субекти в пълно съответствие с общите, субективните и обективните критерии, заложиени в членове 1, 3 и 4 от наредбата, не са от икономическо естество. Следователно при извършване на тези дейности в пълно съответствие с условията, заложиени в италианското законодателство, засегнатите нестопански субекти не действат като предприятия за целите на законодателството на Съюза. Предвид това, че член 107, параграф 1 от Договора се прилага единствено по отношение на предприятия, следва, че във въпросния случай мярката не попада в обхвата на този член.
- (177) На последно място Комисията отбелязва, че от 1 януари 2013 г. по отношение на хибридно ползване на дадена сграда съгласно италианското законодателство е възможно да се изчисли пропорционалното търговско ползване на недвижимото имущество и да се наложи ИМУ единствено върху икономическите дейности. Комисията посочва в този контекст, че ако даден субект извършва както икономически, така и неикономически дейности, частичното освобождаване, на което има право за частта от недвижимото имущество, използвана за неикономически дейности, не представлява предимство за този субект при извършването на икономическа дейност като предприятие. Следователно и в този тип ситуация мярката не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1.

6.5. Възстановяване

- (178) Съгласно Договора и установената съдебна практика на Съда, когато Комисията установи, че помощта е несъвместима с вътрешния пазар, тя има компетенциите да вземе решение засегнатата държава да я отмени или измени⁽⁷³⁾. Съгласно трайно установената практика на Съда задължението на държавата да отмени помощта, считана от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, има за цел да възстанови съществуващото преди това положение⁽⁷⁴⁾. В този контекст Съдът е установил, че тази цел се постига, щом получателят изплати дадените му суми, като по този начин се откаже от предимството, от което

се е ползвал пред конкурентите на пазара, и се възстанови положението, предхождащо плащането на помощта⁽⁷⁵⁾.

- (179) В съответствие със съдебната практика, член 14 от Регламент (ЕО) № 659/99⁽⁷⁶⁾ предвижда, че „когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя.“
- (180) Следователно щом мярката за освобождаване от ICI е счетена за неправомерна и несъвместима помощ, по същество тя трябва да бъде възстановена с цел възстановяване на съществуващото положение на пазара преди предоставянето на помощта.
- (181) Въпреки това в Регламент (ЕО) № 659/99 са наложени ограничения за разпорежданията за възстановяване. Например в член 14, параграф 1 се предвижда, че „Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността“ като защитата на оправданите правни очаквания. Съдът също признава едно изключение на задълженията на държавата членка да прилага решение за възстановяване, насочено към нея, а именно наличието на изключителни обстоятелства, които биха направили абсолютно невъзможно адекватното изпълнение на решението от страна на държавата членка⁽⁷⁷⁾.
- (182) Тъй като италианските органи се позоваха на изключенията в контекста на официалното разследване, Комисията трябва да разгледа дали те се прилагат по отношение на настоящия случай, за да определи дали е необходимо възстановяване.

6.5.1. Оправдани правни очаквания

- (183) В съдебната практика на Съда и практиката за вземане на решения на Комисията е установено, че разпореждането за възстановяване на помощ би нарушило общия принцип на законодателството на Съюза, ако в резултат на действията на Комисията съществуват оправдани правни очаквания от страна на получателя на мярката, че помощта е била отпусната в съответствие със законодателството на Съюза.

⁽⁷³⁾ Дело C-70/72 *Комисия/Германия* [1973] ECR 813, параграф 13.

⁽⁷⁴⁾ Съединени дела Cases C-278/92, C-279/92 и C-280/92 *Испания/Комисия* [1994] ECR I-4103, параграф 75.

⁽⁷⁵⁾ Дело C-75/97 *Белгия/Комисията* [1999] ECR I-030671, параграфи 64—65.

⁽⁷⁶⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

⁽⁷⁷⁾ Известие на Комисията — „Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите членки да възстановят неправомерна и несъвместима държавна помощ“, ОВ С 272, 15.11.2007 г., стр. 4, параграф 18.

- (184) Съдът няколкократно е посочил, че правото на отговор по отношение на принципа на защита на оправданите правни очаквания обхваща всяко лице при положение, в което даден орган от Съюза е породил неговите оправдани правни очаквания. Въпреки това дадено лице не може да предяви оправдани правни очаквания, освен ако не е получило конкретни уверения от административния орган ⁽⁷⁸⁾.
- (185) В настоящия случай италианските органи и 78-те заинтересовани страни основно са се позовали на наличието на оправдани правни очаквания въз основа на отговора на Комисията на писмен парламентарен въпрос от 2009 г. ⁽⁷⁹⁾. В отговор на това Комисията заяви, че „е извършила предварителна оценка и е счела, че няма причина за допълнителни действия, тъй като изглежда, че данъчният режим ICI няма изгледи да поставя църковните институции в изгодна конкурентна позиция“.
- (186) Комисията настоява, че този отговор не е дал повод за оправдани правни очаквания поради следните причини.
- (187) Първо, изявлението на Комисията е просто резултат от „предварителна оценка“; Комисията не е заявила, че е взела решение, а само че счита, че няма причини за допълнителни действия. Второ, Комисията е посочила условно, че както изглежда освобождаването от ICI няма вероятност да даде предимство на църковните институции. Трето, във въпроса и отговора се споменават единствено църковните институции, които са подкатегория на нестопанските субекти, засегнати от освобождаването от ICI.
- (188) С оглед на горепосоченото Комисията счита, че не е преодолела конкретни, безусловни и последователни уверения, чието естество би дало на получателите на разглежданата мярка оправдани правни очаквания, че схемата е законна в смисъл, че не попада в обхвата на правилата за държавна помощ и следователно всякакво предимство, което произтича от нея не може да подлежи на процедури за възстановяване. В заключение, Комисията счита, че не е направила точно и безусловно изявление, че разглежданото освобождаване от ICI не следва да се разглежда като държавна помощ.
- (189) Италия също твърди, че отговорите на Комисията на жалбоподателите относно освобождаването от ICI, за които Италия е известена неофициално, са създали оправдани правни очаквания сред нестопанските субекти по отношение на съвместимостта на освобождаването от ICI със законодателството на Съюза. Комисията не е съгласна с тези виждания, изразени от Италия. Писмата с предварителната оценка, изпратени от Комисията на жалбоподателите, за които държавата членка е уведомена неофициално, не представляват окончателната позиция на Комисията. Макар решенията на Комисията да са публични и да се публикуват в Официален вестник, това не е така при обикновената административна процедура, където — въз основа на наличните факти — Комисията не изразява сериозни съмнения за съвместимостта на разглежданите мерки. Освен това писмото, изпратено до жалбоподателите на 15 февруари 2010 г., е оспорвано от двама жалбоподатели пред Общия съд и не е станало окончателно, а постъпките пред Съда бяха оттеглени едва след решението за започване на процедурата.
- (190) Следователно Комисията стигна до заключението, че в настоящия случай Италия и 78-те заинтересовани страни не са получили уверение от никоя институция на Съюза, което може да обоснове оправдани правни очаквания и следователно да предотврати издаването на разпореждане за възстановяване от Комисията.
- 6.5.2. *Изключителни обстоятелства: абсолютна невъзможност за възстановяване*
- (191) Съгласно член 288 от Договора държавата членка, която е адресат на решение за възстановяване, е задължена да изпълни това решение. Както бе посочено по-горе, има едно изключение от това задължение, а именно когато държавата членка докаже наличието на изключителни обстоятелства, които правят адекватното изпълнение на решението абсолютно невъзможно.
- (192) Държавата членка обикновено повдига този аргумент в контекста на обсъжданията с Комисията след приемането на решението ⁽⁸⁰⁾. Въпреки това в този случай Италия вече е посочила преди приемането на решението, че не трябва да има разпореждане за възстановяване, тъй като би било абсолютно невъзможно да го изпълни. Тъй като Италия повдига този въпрос в контекста на официалното разследване и общият принцип на закона гласи, че никой не може да бъде задължен да направи невъзможни неща, Комисията счита, че е необходимо да разгледа този въпрос в настоящото решение.

⁽⁷⁸⁾ Дело C-182/03 и C-217/03 *Беглия и Forum 187 ASBL/Комисия* [2006] ECR I-5479, параграф 147.

⁽⁷⁹⁾ Писмен въпрос E-177/2009 (ОВ С 189, 13.7.2010 г.).

⁽⁸⁰⁾ Дело C-214/07 *Комисия/Испания* [1999] ECR I-8357, параграфи 13 и 22.

- (193) Следва да се припомни, че Съдът винаги тълкува стриктно концепцията „абсолютна невъзможност“. Условието, че възстановяването би било абсолютно невъзможно, не е изпълнено, когато държавата членка просто уведомява Комисията за правните, политическите или практическите трудности, свързани с прилагането на решението ⁽⁸¹⁾. Единственият случай, в който може да се приеме „абсолютната невъзможност“, е когато възстановяването е невъзможно от самото начало по обективни и абсолютни причини ⁽⁸²⁾.
- (194) В разглеждания случай италианските органи твърдят, че би било абсолютно невъзможно да се определи кое недвижимо имущество, принадлежащо на нестопански субекти, е използвано за дейности, които не са с изключително стопански характер и да се извлече информацията, необходима за определяне на размера на данъка, който следва да се плати.
- (195) Италианските органи обясняват, че поради структурата на кадастъра е невъзможно от неговата база данни да се екстраполират със задна дата данни относно недвижимото имущество, което принадлежи на нестопанските субекти, използвано за дейности, които не са с изключително стопански характер, от вида, посочен в освобождаването от ICI. Въз основа на информацията, съдържаща се в регистъра не е възможно да се проследят дейностите, извършвани на територията на недвижимото имущество. С други думи въз основа на данните в кадастъра не е възможно да се прецени дали на територията на дадена собственост даден субект извършва стопански или нестопански дейности. В действителност всяка отделна собственост (включително и дялове недвижимо имущество с отделна класификация) е регистрирана в кадастъра единствено въз основа на обективните си характеристики, които вземат предвид физическите и структурните елементи, свързани с предвиденото ползване.
- (196) По отношение на базите данни, по-специално данните за данъчните декларации на нестопанските субекти, Италия е обяснила, че е възможно да идентифицира сред тях единствено недвижимото имущество, използвано само за нестопански цели. В този случай сградите, които генерират приходи, трябва да бъдат посочени в стандартните данъчни декларации в раздел RB относно приходи от сгради, докато раздел RS относно смесени разходи и постъпления не трябва да се попълва. От друга страна, ако нестопански субект притежава недвижимо имущество, в което се извършват и стопански дейности, то трябва да се попълни раздел RB, както и раздел RS. Въпреки това, ако повече от една сграда е посочена в раздел RB, не е възможно да се идентифицира недвижимото имущество, в което е извършена дейността, която генерира приходите, посочени в данъчната декларация. Във всеки случай

следва да се отбележи, че раздел RS от стандартния формуляр включва сборните данни за разходи и приходи относно стоки и услуги, използвани за стопански и нестопански цели (стоки и услуги, използвани на случаен принцип за стопански дейности и други дейности). Въпреки това, дори когато в раздел RB е посочена само една сграда, поради структурирането на кадастралната система не е възможно да се получи разбивка въз основа на търговско/нетърговско ползване на сграда и следователно не е възможно да се идентифицира делът от сградата, използван за икономическа дейност, която генерира прихода, заявен в данъчната декларация.

- (197) Следователно Комисията счита, че италианските органи са доказали, че получателите на помощта не могат да бъдат идентифицирани и самата помощ не може да бъде изчислена обективно поради липсата на налични данни. По същество не е възможно в базите данни с данъците и тези от кадастъра да се идентифицира недвижимото имущество, което принадлежи на нестопански субекти, използвано за дейности, които не са с изключително стопански характер, от типа, посочен в разпоредбите за освобождаване от ICI. Следователно не е възможно да се получи необходимата информация за изчисление на размера на данъка, който следва да бъде възстановен. Следователно влизането в сила на евентуално разпореджидане за възстановяване би било невъзможно в обективно и абсолютно отношение.
- (198) В заключение Комисията установи, че предвид специфичния характер на този случай, за Италия би било абсолютно невъзможно да иска възстановяване на помощ, неправомерно отпусната по разпоредбите за освобождаване от ICI. Възстановяването на помощта, която произтича от неправомерно и несъвместимо освобождаване от този общински данък върху недвижимото имущество, следователно не може да бъде разпоредено.

7. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (199) Комисията установи, че Италия е прилагала неправомерно освобождаването от общинския данък върху недвижимото имущество съгласно член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92 в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора.
- (200) Тъй като за въпросната схема не могат да бъдат идентифицирани основания за съвместимост, тя бе определена за несъвместима с вътрешния пазар. Въпреки това с оглед на изключителните обстоятелства, на които се позовава Италия, не може да бъде разпоредено възстановяване на помощта, тъй като Италия е доказала, че би било абсолютно невъзможно да го приложи.

⁽⁸¹⁾ Дело С-404/00 *Комисия/Германия* [2003] ECR I-6695, параграф 47.

⁽⁸²⁾ Дело С-75/97 *Белгия/Комисия („Maribel Г“)* [1999] ECR I-3671, параграф 86; дело С-214/07 *Комисия/Франция* [2008] ECR I-8357, параграфи 13, 22 и 48.

(201) Комисията счита, че член 149, параграф 4 от TUIR не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

(202) На последно място с оглед на специфичния характер на мярката за освобождаване от IMU на нестопански субекти, които извършват само специфични нестопански дейности, в съответствие с условията, заложи в италианското законодателство, Комисията установи, че тези дейности не могат да се приемат за икономически дейности за целите на правилата за държавна помощ и следователно мярката не попада в обхвата на член 107, параграф 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ под формата на освобождаване от ICI, отпусната на нестопански субекти, които извършват на територията на недвижимо имущество само дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92, неправомерно приведена в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

Член 149, параграф 4 от TUIR не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

Член 3

Освобождаването от IMU, предоставено на нестопански субекти, които извършват на територията на недвижимо имущество само дейностите, изброени в член 7, параграф 1, буква и) от Законодателен указ № 504/92, не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Република Италия.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2012 година.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

**СПИСЪК НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ ТРЕТИ СТРАНИ, КОИТО СА ПРЕДСТАВИЛИ МНЕНИЯТА СИ ОТНОСНО
РЕШЕНИЕТО ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА**

Име/адрес

1. Santa Maria Annunciata in Chiesa Rossa, Via Neera 24, Milano, Italia
2. Fondazione Pro-Familia, Piazza Fontana 2, Milano, Italia
3. Pietro Farracci, San Cesareo, Italia
4. Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l., Roma, Italia
5. Parrocchia S. Luca Evangelista, Via Negarville 14, Torino, Italia
6. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza Principe Napoli 3, Tortorici (Messina), Italia
7. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Libertà 30, Caronia (Messina), Italia
8. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza Matrice, S. Stefano di Camastra (Messina), Italia
9. Parrocchia S. Orsola, Contrada S. Orsola, S. Angelo di Brolo (Messina), Italia
10. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Frazione Galbato, Gioiosa Marea (Messina), Italia
11. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Corso Matteotti 51, Patti (Messina), Italia
12. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Italia
13. Istituto Sacro Cuore di Gesù, Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Italia
14. Parrocchia Santi Nicolò e Giacomo, Discesa Sepolcri, Capizzi (Messina), Italia
15. Istituto Diocesano Sostentamento Clero, Via Cattedrale 7, Patti (Messina), Italia
16. Parrocchia Madonna del Buon Consiglio e S. Barbara, Con. Cresta, Naso (Messina), Italia
17. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Frazione Marina, Marina di Caronia (Messina), Italia
18. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Battisti, Militello Rosmarino (Messina), Italia
19. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Monte di Pietà 131, Cesarò (Messina), Italia
20. Parrocchia Maria SS. Assunta, Piazza S. Pantaleone, Alcara Li Fusi (Messina), Italia
21. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Oberdan 6, Castell'Umberto (Messina), Italia
22. Parrocchia Maria SS. Assunta, Piazza Duomo, Tortorici (Messina), Italia
23. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Roma 33, Mirto (Messina), Italia
24. Parrocchia Maria SS. Del Rosario, Contrada Scala, Patti (Messina), Italia
25. Parrocchia Maria SS. Della Scala, Contrada Sceti, Tortorici (Messina), Italia

26. Parrocchia Maria SS. Della Visitazione, Contrada Casale, Gioiosa Marea (Messina), Italia
27. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via Campanile 3, Montagnareale (Messina), Italia
28. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via Cappellini 2, Castel di Lucio (Messina), Italia
29. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Piazza Regina Adelasia 1, Frazzanò (Messina), Italia
30. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Contrada Sfaranda, Castell'Umberto (Messina), Italia
31. Parrocchia Maria SS. Di Lourdes, Frazione Gliaca, Piraino (Messina), Italia
32. Parrocchia S. Giuseppe, Contrada Malvicino, Capo d'Orlando (Messina), Italia
33. Parrocchia s. Maria del Carmelo, Piazza Duomo 20, S. Agata Militello (Messina), Italia
34. Parrocchia S. Maria di Gesù, Via Giovanni XXIII 43, Raccuja (Messina), Italia
35. Parrocchia S. Maria Maddalena, Contrada Maddalena, Gioiosa Marea (Messina), Italia
36. Parrocchia S. Maria, Via S. Maria, San Angelo di Brolo (Messina), Italia
37. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via San Michele 5, Patti (Messina), Italia
38. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via Roma, Sinagra (Messina), Italia
39. Parrocchia S. Antonio, Via Forno Basso, Capo d'Orlando (Messina), Italia
40. Parrocchia S. Caterina, Frazione Marina, Marina di Patti (Messina), Italia
41. Parrocchia Cattedrale S. Bartolomeo, Via Cattedrale, Patti (Messina), Italia
42. Parrocchia Maria SS. Addolorata, Contrada Torre, Tortorici (Messina), Italia
43. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Risorgimento, San Marco d'Alunzio (Messina), Italia
44. Parrocchia Immacolata Concezione, Frazione Landro, Gioiosa Marea (Messina), Italia
45. Parrocchia Maria SS Assunta, Piazza Mazzini 11, Tusa (Messina), Italia
46. Parrocchia Maria SS Assunta, Frazione Torremuzza, Motta d'Affermo (Messina), Italia
47. Parrocchia Maria SS Assunta, Salita Madre Chiesa, Ficarra (Messina), Italia
48. Parrocchia Maria SS. Della Catena, Via Madonna d. Catena 10, Castel di Tusa (Messina), Italia
49. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via N. Donna 2, Pettineo (Messina), Italia
50. Parrocchia Ognissanti, Frazione Mongiove, Mongiove di Patti (Messina), Italia
51. Parrocchia S. Anna, Via Umberto 155, Floresta (Messina), Italia
52. Parrocchia S. Caterina, Vico S. Caterina 2, Mistretta (Messina), Italia
53. Parrocchia S. Giorgio Martire, Frazione S. Giorgio, San Giorgio di Gioiosa M. (Messina), Italia
54. Parrocchia S. Giovanni Battista, Frazione Martini, Sinagra (Messina), Italia
55. Parrocchia S. Lucia, Via G. Rossini, S. Agata Militello (Messina), Italia

56. Parrocchia S. Maria delle Grazie, Via Normanni, S. Fratello (Messina), Italia
 57. Parrocchia S. Maria, Piazzetta Matrice 8, Piraino (Messina), Italia
 58. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Piazza Chiesa Madre, Librizzi (Messina), Italia
 59. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via Umberto I, Longi (Messina), Italia
 60. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza S. Nicola, Patti (Messina), Italia
 61. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Ruggero Settimo 10, Gioiosa Marea (Messina), Italia
 62. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via S. Nicolò, S. Fratello (Messina), Italia
 63. Parrocchia Santa Maria e San Pancrazio, Via Gorgone, S. Piero Patti (Messina), Italia
 64. Parrocchia Maria SS Assunta, Piazza Convento, S. Fratello (Messina), Italia
 65. Parrocchia Maria SS. Del Rosario, Via Provinciale 7, Caprileone (Messina), Italia
 66. Parrocchia Maria SS Assunta, Via Monachelle 10, Caprileone (Messina), Italia
 67. Parrocchia Maria SS del Tindari, Via Nazionale, Caprileone (Messina), Italia
 68. Parrocchia S. Febronia, Contrada Case Nuove, Patti (Messina), Italia
 69. Parrocchia Maria SS. della Stella, Contrada S. Maria Lo Piano, S. Angelo di Brolo (Messina), Italia
 70. Parrocchia S. Erasmo, Piazza del Popolo, Reitano (Messina), Italia
 71. Parrocchia Maria SS. della Catena, Via Roma, Naso (Messina), Italia
 72. Parrocchia S. Benedetto il Moro, Piazza Libertà, Acquedolci (Messina), Italia
 73. Parrocchia S. Giuseppe, Frazione Tindari, Tindari (Messina), Italia
 74. Parrocchia Santi Filippo e Giacomo, Via D. Oliveri 2, Naso (Messina), Italia
 75. Parrocchia SS. Salvatore, Via Cavour 7, Naso (Messina), Italia
 76. Santuario Maria SS del Tindari, Via Mons. Pullano, Tindari (Messina), Italia
 77. Parrocchia S. Maria Assunta, Via Roma, Galati Mamertino (Messina), Italia
 78. Fondazione Opera Immacolata Concezione O.N.L.U.S., Padova, Italia
 79. Parrocchia San Giuseppe, Piazza Dante 11, Oliveri (Messina), Italia
 80. Parrocchia S. Leonardo, Frazione San Leonardo, Gioiosa Marea (Messina), Italia
-